

Tiskovina, poštnina plačana pri pošti 2322 Majšperk

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

Majšperčan

Junij – rožnik 2018, številka 109



Ob dnevu državnosti vam iskreno čestitamo!
Županja z občinsko upravo, občinski svet in uredniški odbor



Utrinek z velikonočne razstave v Zeleni dolini



Nastopajoči in njihova mentorica ob zaključku predstave Pika Nogavička



Pozdrav pomladi v OŠ Majšperk



Učenci OŠ Majšperk so sprejeli udeležence mednarodnega teka za mir

MAJŠPERČAN

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.
Vpisano v razvid medijev pod zaporedno št. 94.
NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 39, telefon:
02/795 08 30 in telefaks: 02/749 42 21

GLAVNA UREDNICA: Barbara Rodošek
UREDNIŠKI ODBOR: Suzana Vuk, Tanisa Bedenik, Peter Kitak, Marjan Kokot in Barbara Rodošek, odgovorna urednica,
LEKTOR: Barbara Rodošek, **OBLIKOVANJE IN TISK:** UPRINT d. o. o., Limbuš,
NAKLADA: 1600 izvodov. Fotografija za naslovnico Branko Arnuš. Lokalno informativno glasilo MAJŠPERČAN prejme vsako gospodinjstvo v občini brezplačno, izdajatelj plačuje 9,5% DDV (Ur. List RS št. 89/98).

Spoštovane občanke, dragi občani!



Danes, ko pišem uvodnik, je še mesec maj, ko boste prejeli ta časopis, pa bomo že daleč v juniju. Pravzaprav je danes 25. maj. Včasih smo se tega dneva zelo veselili, saj smo praznovali dan mladosti in bili polni zanosa in ponosa. Na ta dan je bila nekako tradicija, da smo se družili na Donački gori. Ampak to so bili neki drugi časi. Nekateri radi rečejo, da so bili to dobri stari časi. Sama bi se s tem težko strinjala, saj so bili to čisto drugačni časi; časi, ko smo hodili v Avstrijo po kavo, ko si moral neko ga poznati, da si v trgovini dobil pralni prah ali kavo; to so bili tudi časi, ko smo morali imeti dva avtomobila zato, ker si lahko en dan vozil avtomobil s 'parno' registrsko številko in drugi dan z 'neparno' ... Veliko je bilo takšnih in podobnih ukrepov, ki jih danes na srečo ne poznamo. Poznamo pa kakšne druge omejitve. Predvsem pa so bili to časi, ki mladim generacijam prav gotovo niso blizu, zato smo za pravilno vrednotenje današnjega dne odgovorni tisti, ki smo te čase doživljali. S temi besedami želim vse malce vzbuditi k razmišljanju, da so prazniki, kot je 25. junij, dan državnosti, za vse nas pomembni in prav je, da jih praznujemo, še bolj prav pa je, da si vzamemo eno uro časa in pridemo na prireditev, posvečeno naši domovini Sloveniji, ki jo pripravijo člani naših kulturnih društev in osnovne šole, ter da doma obesimo zastavo v čast praznika.

Sicer pa je poletje tudi čas, ko intenzivno potekajo sprejete in načrtovane investicije za leto 2018. Med temi je treba omeniti gradnjo večnamenskega prostora v Narapljah, ki se že kaže v svoji podobi in velikosti. V Sestržah že poteka izgradnja kanalizacije, prav tako se je pričela obnova in modernizacija številnih cest – v tem času so nekatere že končane. Letos bomo modernizirali kar osem odsekov cest, ki se nahajajo v vseh treh krajevnih skupnostih. Na Savinskem bomo skupaj z občino Makole ponovno gradili javno razsvetljavo, obnova razsvetljave pa poteka tudi skupaj z izgradnjo ceste v Majšperku. Na Ptujski Gori urejamo TIC, v okviru katerega deluje tudi pošta, z dodatno urejenim prostorom pa bomo pridobili mesto za druženje, degustacije vin in ostale domače ponudbe ter za organiziranje različnih razstav in tudi delavnic. Ravno v tem času bomo pričeli z izbiro izvajalca za ureditev fasade, za kar smo prav tako uspeli na razpisu LAS-a. V teh dneh potekajo zadnje korekcije pločnika Stoperce in recenzija projektov za pločnik Vrhe–Ptujška Gora. Investicija prvega je načrtovana v letu 2019 in drugega pa v letu 2020. V času počitnic bomo uredili in na novo asfaltirali igrišče v Stopercih, v vrtcu pa bomo v pritličju obnovili parket in stene ter zamenjali vsa vrata. Naši gasilci PGD Majšperk - Breg praznujejo 70 let obstoja in v okviru teh praznovanj, ki bodo predvsem delovna, so že pričeli z obnovo in širitvijo svojega doma, prav tako so v postopku nakupa novega avtomobila za moštvo, občina pa čaka na gradbeno dovoljenje in bo pozno jeseni pričela z izgradnjo dodatne infrastrukture v industrijski coni. Za projekt smo uspeli pridobiti sredstva EU iz RRP, najbolj pa nas veseli, da je ta investicija povezana z novo investicijo oz. s širitvijo podjetja W-metalTech iz Avstrije, ki je v tem času pričelo s svojo proizvodnjo v obnovljenih obstoječih

prostorih lastnika AP. Imamo pa še eno veselo novico. Tudi stavba Planike, ki je kar nekaj let samevala, je dobila novega lastnika, ki bo tja prestavil svojo proizvodnjo. Gre za domačina, lastnika podjetja Konpres Mirko Pislak s.p. V industrijski coni pa pričanja s svojo dejavnostjo še nekaj podjetnikov, ki jih bom predstavila v naslednji številki Majšperčana.

V tem času smo predali namenu male hiške s knjigami (projekt Little Free Library), ki je skupen projekt občine Majšperk in kluba Soroptimist Ptuj, katerega članica sem tudi sama. Hiške so dobro sprejete v okolju, skrbnice odlično skrbijo za knjige, vi pa ste vabljeni, da si kakšno knjigo izposodite, se kdaj ustavite pri hiški in pogledate, ali je tudi za vas kaj zanimivega v njej. Če pa imate kakšno knjigo, ki je ne potrebujete več, jo lahko prinesete in pustite nekomu drugemu. Sicer pa bomo v tem letu dobili tudi nov bibliobus, ki ga bomo sofinancirali tudi mi. Na tem mestu moram pohvaliti vse, ki ga redno obiskujete, saj smo pogosto pohvaljeni kot občina, ki ima največ bralcev.

Razpisi za sofinanciranje naših društev so zaključeni. V tem letu smo ponovno pripravili razpis za investicije v kmetijstvu ter investicije in sofinanciranje samozaposlitev v gospodarstvu. Oba razpisa sta dobro sprejeta in povpraševanje je kar veliko, česar smo zelo veseli.

Kar veliko vas je, ki ste podali pobude za spremembe prostorskega načrta. Ta je sedaj v fazi, ko bomo končno lahko naredili razgrnitev. O času razgrnitve vas bomo natančno obvestili. Ves čas potekajo aktivnosti tudi na področju odmer in ureditve lastništva cestne infrastrukture. Vsem, ki nam pri tem pomagata z odstopom zemljišč, in res vas je veliko, izrekam v imenu občine iskreno zahvalo.



Velikokrat poudarjam, kako uspešni so pri nas posamezniki in društva. Tudi v tem času se lahko veselimo številnih uspehov. Naši tamburaši, ki delujejo pod vodstvom g. Draga Kleina in v okviru KUD Majšperk, so na državnem tekmovanju ponovno postali zlati. Naša ekipa prve pomoči OŠ Majšperk je bila prva na regijskem tekmovanju in tako odšla na državno tekmovanje, kjer se je prav tako odlično odrezala. Prav tako želim izpostaviti prejem kipca Matevža Haceta za delo na področju požarne varnosti, ki ga je dobil g. Borut Predan. To je najvišje priznanje, ki ga lahko nekdo prejme na tem področju. Čes-

titamo vsem navedenim, pa tudi vsem ostalim, ki ste bili vključeni v različna tekmovanja!

Ker se bližajo počitnice, velja posebna čestitka tudi vsem, ki ste bili posebej uspešni in dosegli zavidanja vredne rezultate na področju izobraževanja. Želim, da med počitnicami najdete čas za dejavnosti, ki jih imate radi in za katere med letom ni dovolj priložnosti. Sporočam vam, da želimo tudi letos posebej nagraditi zlate maturante. V ta namen bomo na spletni strani objavili poziv in prosimo vse, da se prijavite, saj mi sami nimamo podatkov, kdo so naši

najuspešnejši dijaki in komu naj posebej čestitamo.

Prijetno poletje in počitnice ali dopust želim tudi vsem vam, spoštovane občanke in občani, ter vas vabim, da se udeležite številnih prireditev, na katere vas vsak mesec vabijo organizatorji in o katerih vas obveščamo na naši spletni strani ali s posebnim programom, ki ga pripravimo in ga prejmete na dom v pisni obliki. Ob tej priložnost vam še enkrat izrekam iskrene čestitke ob dnevu državnosti v upanju, da se srečamo na prireditvi.

Dr. Darinka Fakin
vaša županja

POZDRAV UREDNICE

Spoštovani vsi, ki radi prebirate Majšperčana!



Četrtoletje je okoli in spet smo tukaj. Če se mi je na začetku maja še zdelo, da bo člankov za časopis morda (pre)malo, danes z veseljem ugotavljam, da je pred nami spet ena lepa in bogata izdaja Majšperčana. Prepričana sem, da vam bo v veselje pogledati, kaj vse se je dogajalo od velike noči do danes. Gospa županja je v uvodniku izpostavila najpomembnejše projekte in dosežke.

Razmišljam, kaj se me je najbolj dotaknilo, ko sem zbirala članke, ki jih pišejo redni dopisniki. Morda so bile to hiške za branje, ki so pri nas nekaj novega, če pa pogledate na spletno stran Little Free Library, boste ugotovili, da smo s tem projektom postavljeni na svetovni zemljevid in v družbo številnih drugih ljubiteljev knjig. Ampak naše hiške so nekaj posebnega – lepo so poslikane, hkrati pa so tudi arhitekturno »dodelane«. Tista na Ptujski Gori ima npr. obliko cerkvice, v Majšperku pa ima ravno streho, da se lepo vklaplja v okolje kulturno-poslovnega centra. Z velikim veseljem opazujem otroke na Ptujski Gori, ki jih strašno zanima, kaj skriva hiška v sebi. Včasih otroci s seboj pripeljejo tudi starše. V dobrem mesecu, kolikor časa hiške ponujajo svoje bogastvo, je izposojenih že kar nekaj knjig. Osebnostno si najbolj želim (in verjamem, da ostale skrbnice hišk prav tako), da bi se izpo-

sojene knjige vrnile, ali še bolje, da bi bralci prinesli svoje – takšne, ki jih ne potrebujejo več, a so še dovolj ohranjene, da bi lahko služile komu drugemu. To je namreč poslanstvo knjige – da razdaja svoje bogastvo, služi bralcu in ohranja slovenski jezik.

To ni edino, kar me je nagovorilo v preteklem obdobju. Ampak danes gledam naprej. Ko se časopis znajde v vaših poštah nabiralnikih, je to brez dvoma pomembno znamenje: šola se konča, otroci domov prinesejo spričevala, začne se dolgo, vroče poletje. Želim vam prijeten dopust, otrokom čim več nepozabnih doživetij (pa ne pred televizorjem ali računalnikom), predvsem pa naj poletje mine brez neurij in toče. Lepo se imejte in »se beremo« pred občinskim praznikom.

Barbara Rodošek

Spomladanska akcija čiščenja okolja

V občini Majšperk smo v sodelovanju z društvi ter Osnovno šolo Majšperk tudi letos organizirali čistilno akcijo. Kot vsako leto doslej smo na predhodnem sestanku določili koordinatorje za posamezna zbirna mesta ter navzoče seznanili z lokacijami odjemnih mest v posameznih naseljih, kjer se bodo odlagale vreče z odpadki.

V soboto, 7. aprila, smo se ob 9. uri zbrali na predvidenih zbirnih mestih v naseljih Majšperk, Ptujška Gora, Stoperce, Breg, Preša, Podložje, Medvedce, Sestrže in Naraplje, kjer so vsi prisotni dobili vreče, rokavice in vodo za osvežitev. Letos se je čistilne akcije udeležilo več kot 400 prostovoljcev. Po dogovoru so se odpadki pobirali ob občinskih in državnih cestah ter ob vodotokih. V dobrih treh urah se je nabralo približno 12 m³, kar je par kubikov manj kot lansko leto. Šlo je predvsem za odvržene pločevinke, plastenke in folijo, našlo pa se je tudi nekaj gradbenih in kosovnih odpadkov, kar je tehtalo 2200 kg (lansko leto 1720 kg). Žal pa se ob glavnih cestah pogosto nabere kar nekaj zajetnih vreč smeti, ki jih iz avtomobilov odmetavajo nevestni in nekulturni vozniki oz. njihovi sopotniki. Po odvrženih plastenkah, pločevinkah, cigaretnih škatlicah in podobni krami ob glavnih cestah sklepamo, da metanje smeti (iz avta) lahko pomeni tudi svojevrstno sprostitev pred napornim delovnim dnevom ali po njem.



Za ves vložen trud in pomoč pri izvedbi čistilne akcije se koordinatorjem in udeležencem v imenu občine iskreno zahvaljujemo, ker ste namenili nekaj ur svojega prostega časa za zdravo in čisto okolje. Za naslednje leto pa iskreno upamo, da se nas zbere še več, predvsem osnovnošolcev in mladine. Hvala vsem in na svidenje naslednje leto – smeti namreč še nekaj časa ne bo zmanjkalo. Hkrati vas naprošamo, da med letom sproti opozarjate na morebitna nova ali stara divja odlagališča in to sporočite bodisi na Občino Majšperk ali na Zavod za gozdove.

Občinska uprava

Podpis projekta »Protipoplavni ukrepi na Dravinji v Majšperku«

V ponedeljek, 9. aprila 2018, je bil na Občini Majšperk podpisan sporazum med Občino Majšperk, Ministrstvom za okolje in prostor ter Direkcijo RS za vode v okviru projekta »Protipoplavni ukrepi na Dravinji v Majšperku«. Sporazum so podpisali Irena Majcen, ministrica Ministrstva za okolje in prostor, Tomaž Prohinar, direktor Direkcije RS za vode, in dr. Darinka Fakin, županja Občine Majšperk.

Celotna vrednost projekta je ocenjena na 1.097.371,00 EUR z DDV, kar zajema pripravo investicijske in projektne dokumentacije, izvedbo recenzije projektne dokumentacije, izvedbo gradnje in gradbenega nadzora. V sklopu projekta bodo izvedeni visokovodni nasipi v skupni dolžini 1.272 m, prestavljen vodotok iz Lešja, izvedeni odvodni jarki zalednih voda v dolžini 980 m, propusti pod nasipi ter urejena in zavarovana prečkanja s komunalnimi vodi. Predvidena časovna dinamika projekta je med letoma 2018 in 2020. Občina Majšperk je



Podpis sporazuma

vesela podpisa tega sporazuma, saj se na delu, kjer bodo izvedeni visokovodni nasipi, Dravinja razliva iz svojega korita ob vsakem večjem deževju. Pri hujših nalivih neposredno ogroža naselje Dolinca z 11 stanovanjskimi objekti, nasipi pa bodo varovali tudi gospodarsko javno infrastrukturo, nekoliko manjša pa bo tudi površina razlitja po kmetijskih površinah.

Nataša Letonja

Po majšperški dolini je zadonela budnica

Tudi v občini Majšperk pričnemo 1. maj, praznik dela, z budnico. Dan pred praznikom so bila in so še organizirana kresovanja s postavljanjem prvomajskih dreves. In tudi v naši občini je tako. V marsikaterem kraju se zberejo domačini in postavijo okrašeno prvomajsko drevo ter kasneje zakurijo tudi kres. Kljub predvečernemu utripu pa nas prvega maja navsezgodaj jutraj prebudi budnica. Občino Majšperk že več let zapored obišče Društvo pihalnega orkestra Talum Kidričevo, ki v zgodnjih jutranjih urah s svojim igranjem

dodobra prebudi krajane. Tudi letos je bilo tako. Najprej se je zvok budnice slišal na ptujskogorskem trgu, nato pa še pred občinsko stavbo. Letos se nas je pred KPC zbralo kar nekaj in z aplavzom smo nagradili pihalni orkester po odigrani budnici. Poseben pozdrav z zahvalo pa jim je namenila tudi županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin. Njihovega nastopa smo bili zelo veseli in se že veselimo snidenja ob naslednjih prvomajskih praznikih.

Nataša Letonja



DOGAJALO SE JE V MAJŠPERKU

Čistilna akcija 2018

Tudi v letošnjem letu smo v občini organizirali čistilno akcijo. Zaradi bolezni predsednika krajevne skupnosti Majšperk Zvonka Lampreta sem tokrat njegovo vlogo prevzela Anka Hertiš. 7. aprila 2018 smo se okrog 9. ure zbrali pred gasilskim domom Majšperk, medtem ko so se člani Lovske družine Dravinja in Ribiške družine Majšperk zbrali že ob 8. uri pred KPC Majšperk. Za izvedbo letošnje čistilne akcije nismo prejeli nobenih navodil glede ločevanja odpadkov na samem terenu, tako da so se odpadki na odjemnih mestih sortirali le na mešane in kosovne. Ob tem naj omenim, da so člani Lovske družine Dravinja Majšperk in člani Ribiške družine Majšperk tega dne čistili območje reke Dravinje in potoka Skralske. Otroci iz vrtca so prejšnji dan čistili oz. pobirali smeti po naselju Breg in okrog vrtca, medtem ko so osnovnošolci čistili območje okrog šole. Vesela sem, ker se je zbralo veliko število občanov. Sodelovali smo člani PGD Majšperk, člani Društva vinogradnikov in sadjarjev Majšperk, učiteljice OŠ Majšperk, šolski otroci in ostali občani naše občine. Zbralo se nas je okrog 50.

Po razdelitvi terena, razdelitvi zaščitnih rokavic in vreč smo se odpravili na vse strani regionalnih in lokalnih cest na našem območju. Člani gasilskega društva so nam pred odhodom razdelili osvežilno pijačo, po terenu so odvažali vreče z od-



padki in jih vozili na skupni odlagalni prostor pri športnem centru. Vreme je bilo ugodno, sonček nas je že prijetno grel, temu primerno pa je bilo tudi vzdušje in razpoloženje naših udeležencev. Odpadke smo pobirali ob cestah in vodotokih ter znanih črnih odlagališčih. Še vedno se vidi kultura naših občanov ter drugih, ki potujejo po naših cestah, saj smo pobrali še vedno veliko plastičnih steklenic in pločevink. V gozdu proti Vrhnam pa sta se našla tudi mikrovalovna pečica in hladilnik. Dragi občani, zavedajte se, da se naša kultura kaže, ko se odvrže predmet v gozd ali ob cesti, in to kljub številnim zabojnikom, ki so na razpolago pri vsaki stavbi in

deponiji za kosovne odpadke v Potolijeku, kjer lahko odlagamo večje predmete. Upam, da bo v prihodnjem letu teh odpadkov manj ... Po vrnitvi s terena smo se zbrali na terasi gasilskega doma Majšperk, kjer so nam gasilci pripravili prijetno zakusko za vse sodelujoče v akciji čiščenja okolja, prav tako pa so se nam pridružili tudi člani Društva vinogradnikov in sadjarjev Majšperk z bogatim narezkom in pijačo, sledila pa je tudi kavica. Ob prijetnem druženju smo si izmenjali mnenja in vtise po akciji.

Ob zaključku bi se rada zahvalila vsem sodelujočim v letošnji čistilni akciji, predsedniku PGD Vladu Gajserju, poveljniku Igorju Hertišu in ostalim članom PGD Majšperk, ki so se v velikem številu odzvali in pridno sodelovali, da je vse potekalo, kot je treba; članom vinogradniškega društva Majšperk, učiteljicam OŠ, šolskim otrokom in ostalim občanom, ki so



s svojimi pridnimi rokami in pripravljenostjo prispevali, da je bila letošnja čistilna akcija uspešno izvedena. Hvala vsem, da tako lepo skrbite za naš Majšperk.

Anka Hertiš

Sodelovati in spoštovati naravo

PGD Medvedce je sodelovalo v čistilni akciji občine Majšperk v začetku meseca aprila, vendar te vrstice niso namenjene opisovanju našega truda za lepše okolje. Želimo opozoriti in spodbuditi tudi ostale prebivalce občine, da se teh akcij udeležijo v večjem številu, saj je praviloma na ta dan udeležba borna v primerjavi s številom društev in občanov v občini. Akcija ni samo pobiranje smeti za drugimi, tudi ni samo garanje in opravljanje manjvrednega dela namesto gospode, ki je preveč ponosna, da bi se lotila pobiranja smeti. Ne, akcija je lahko tudi nekaj več. To razumejo tisti, ki se že leta trudijo ali pa so letos prvič sodelovali. Pravzaprav sploh ni pomembno, kolikokrat, važen je namen; ta je vsako leto dosežen, saj smeti ni več toliko in je vsem lažje.

Opozoril bi še na nekaj: na nedopustno vedenje posameznikov, ki živijo med nami. Področje, ki ga čistimo, je najbolj onesnaženo s pločevinkami piva in cigaretnimi zavojčki – oboje je seveda vedno prazno (kako predvidljivo). Zanimivo je, da so znamke teh odpadkov povsod enake, zelene in modre, kar nam je dalo misliti. Tudi folija od silažnih bal je še vedno vsepovsod. Občane naprošamo, da še bolj vestno



skrbite za svoje odpadke in jih (za božjo voljo) med vožnjo ne mečete iz avtomobilov in z motornih koles, saj je to smrtno nevarno, pa še gasilci vas vidijo. No, malo za šalo, malo zares, tudi vreč z zbranimi odpadki, ki ste jih doma tako vestno zbirali, ni treba vsepovsod odmetavati. Če nimate smetnjaka, lahko zanj zaprosite Občino Majšperk. Še nikogar niso zavrnil, zagotavljamo. Se vidimo v naslednji akciji.

Branko Arnuš

Pionirji PGD Medvedce državni prvaki na 17. državnem kvizu gasilske mladine

Na 17. državnem kvizu gasilske mladine, ki ga je 17. 3. 2018 Gasilska zveza Slovenije pripravila na Osnovni šoli Trbovlje, so slavili mladi gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Medvedce. Zmagali so v kategoriji pionirjev, in

to v konkurenci 39 ekip iz vseh gasilskih regij. Da, res se sliši neverjetno, ampak vsak, ki se ukvarja z izobraževanjem gasilske mladine in pozna delo društva na tem področju, ni in ne more biti presenečen. Ekipa, v kateri so tekmovali Pia

Arnuš, Nejc Sagadin in Tim Sagadin, ter njihov mentor Jakob Sagadin so delovali suvereno in mirno ter tako prikazali največ od vseh. Pri pripravah sta sodelovala tudi Branko Arnuš in Aljoša Sagadin. Mladi gasilci so se preizkusili v reševanju testov, na poligonu pokazali gasilsko spretnost in navezavo vozlov ter se pomerili še v novi disciplini iskanja besed.

Predsednik PGD Medvedce Branko Arnuš je za druge medije povedal, da so državne prveke dobili prvič v zgodovini društva: »Z resnim delom z mladimi smo začeli pred petimi leti in zdaj dosegli uspeh, ki ga bomo težko ponovili. V Sloveniji je več kot tisoč gasilskih društev, zato je že uvrstitev na državno tekmovanje lep uspeh. V GZ Majšperk je konkurenca zelo močna (v preteklih letih so mladi gasilci PGD Majšperk - Breg kar dvakrat osvojili naslov državnih prvakov), kar nam je bila še

dodatna motivacija.« Zmagovalcem so v domačem društvu pripravili prisrčen sprejem s »curkometom«, čestitali so jim tudi županja občine Majšperk Darinka Fakin ter predsednik in poveljnik GZ Majšperk Dragomir Murko in Zlatko Letonja. Hvala vsem.

Ob tej priložnosti se društvo zahvaljuje staršem otrok v vseh kategorijah, ki so člani PGD, za izkazano zaupanje v mentorje in vodstvo društva. Prav tako se zahvaljujemo Občini Majšperk za dosedanje podporo in si tudi v prihodnje želimo krepitve sodelovanja. PGD Medvedce zadnje leto vlaga izredne napore v vadbena infrastrukturo, ki bo z opremljenim in urejenim vadbenim poligonom na prostem, namenjenim vsem tekmovalnim kategorijam in operativi, eno prvih društev v okolici s takšnim pristopom do gasilskih športnih disciplin. Poligon bo velika pridobitev za društvo in celotno GZ Majšperk, s ka-



Foto: Branko Arnuš

tero odlično sodelujemo na vseh področjih. S takšnimi rezultati, obeti in načrti za prihodnost lahko upamo tudi na ponovitev uspeha na državni ravni.

Branko Arnuš

Borut Predan je prejel najvišje gasilsko odlikovanje, priznanje Matevža Haceta

Številnim priznanjem, ki jih je v letih zagnanega in prostovoljnega dela v gasilstvu prejel Borut Predan, se je nedavno pridružilo še priznanje Matevža Haceta, najvišje priznanje v gasilstvu, ki ga podeljuje Gasilska zveza Slovenije. Na ptujskem področju takih mož ni veliko. Leta 1993 je npr. priznanje Matevža Haceta prejel tudi do sedaj edini prejemnik v naši občini, pokojni Ciril Murko.

Borut Predan je v gasilskih vrstah že šest desetletij – vanje je vstopil leta 1958. Opravil je tečaj za gasilca, nižjega gasilskega častnika, gasilskega častnika in višjega gasilskega častnika. Zdaj nosi čin višjega gasilskega častnika II. stopnje. Opravil je tudi tečaje za več specialnosti. Bil je udeleženec več kongresov in plenarov Gasilske zveze Slovenije. Borut Predan je bil 17 let član PGD Majšperk in 12 let PGD Destnik. Sedaj je že vrsto let član PGD Ptujška Gora, od 1989 do 2002 je bil tudi predsednik društva, zadnjih nekaj let je bil predsednik starejših gasilcev na ravni Podravske gasilske regije. Leta 1996 je bil pobudnik za ustanovitev Gasilske zveze Majšperk. Do leta 2003 je bil tudi njen predsednik – z izkušnjami je bistveno pripomogel k njenemu razvoju. Trenutno je član

nadzornega odbora in komisije za starejše gasilce pri Gasilski zvezi Majšperk. Njegova ustvarjalnost sega v sedemdeseta leta. Vsa nadaljnja leta je bil v takratni ZGD občine Ptuj član predsedstva, zadolžen za mladino. Svoje obsežno strokovno znanje je kot mentor vedno pripravljen deliti in ga podati na primeren in razumljiv način. Vedno je pripravljen pomagati, prisluhniti svojim članom v društvu, v zvezi in tudi preko meja ter jim prisluhniti in svetovati na prijazen, strokoven in nevsiljiv način.

V obrazložitvi predlagatelj PGD Ptujška Gora in GZ Majšperk je med drugim zapisano: »S svojo prizadevnostjo daje zgled mladim članom, kako je treba skrbeti za vodenje in organizacijo v društvih in GZ. Svoje delo v gasilski organizaciji vedno opravlja prostovoljno in hkrati spodbuja tudi preostale člane k prostovoljnemu delu v gasilski organizaciji. Pri tem ne omenjamo vloženega časa, vloženih lastnih sredstev, vložene energije, kajti v tem primeru bi prišli do podatkov, ki so težko merljivi in za mnoge nedosegljivi. Vse to je bilo storjeno za moralne in človekoljubne cilje in mnogi so in bodo želi plod tega dela, zato je predlog za priznanje le ogledalo,



Borut Predan ob prejemu priznanja Matevža Haceta



v katerem vidimo opravljeno delo, je priznanje in zahvala za narejeno delo in spodbuda za vse, ki cenimo rezultate dela.« Glede na del zgoraj zapisane obrazložitve je marsikateremu mlademu za zgled, kako so in še naši veteranski tovariši skrbijo za uveljavitev našega poslanstva. Komisija GZS je videla opravljeno delo, prejeta priznanja in nagradila to, kar vidno izstopa, to, kar bo ohrabilo tudi tiste prostovoljne gasilce, ki se zgledujejo po izrednem prispevku Boruta Predan v našem in širšem prostoru.

Danes je Borut Predan član Lovske družine Dravinja Majšperk in član Kluba ljubiteljev klasičnih športnih vozil Kidričevo. Volja in elan, ki ju je imel in ju še ima pri delu, sta za

marsikatega gasilca takšna spodbuda, da dodatne besede niso potrebne. Vsem nam je tudi jasno, da ljudi s takšnimi kvalitetaami moramo nagraditi, saj so gradili temelje našega sistema zaščite, reševanje in pomoči v našem okolju, danes, ko so mnoge vrednote vprašljive, pa predstavljajo zgled mnogim, ki stopamo za njimi. V svojem imenu in v imenu PGD Ptujška Gora ter Gasilske zveze Majšperk Borutu Predanu izrekamo iskrene čestitke. Prepričani smo, da bo s svojimi dolgoletnimi izkušnjami še naprej pomagal upravnemu odboru PGD in GZ pri vodenju zveze petih prostovoljnih gasilskih društev iz občine Majšperk.

Dragan Murko

Drago Hertiš, častni poveljnik GZ Majšperk

Skupščina GZ Majšperk je 11. 4. 2018 imenovala častnega poveljnika GZ Majšperk. To je Drago Hertiš. V obrazložitvi je zapisano: »Drago Hertiš posveča že okoli 60 let svoj prosti čas delovanju gasilstva v našem in širšem prostoru. Drago Hertiš, po gasilski izobrazbi višji gasilski častnik II. stopnje, je dolgoleten aktivni član UO in tvorec poveljstva GZ Majšperk. Svoje delo je kot poveljnik GZ opravljal 1999/2000, 2003/2013 in kot namestnik poveljnika v mandatu 2013–2018. Pri svojem operativnem delu je namenil veliko pozornost preventivnim ukrepom na občinski ravni kakor tudi izpolnjevanju operativnih standardov članic GZ Majšperk. Poveljstvo je pod vodstvom Draga Hertiša uspešno sodelovalo z UO GZ Majšperk pri izboljšanju operativne pripravljenosti in znanja operativcev GZ Majšperk. V tem času je bil odgovorni vodja gasilskih izobraževalnih programov, organiziranih na ravni GZ, in tudi aktiven predavatelj, ki je svoje znanje delil na številnih predavanjih. Njegova naloga je bila tudi preverjanje operativnega znanja in pripravljenosti članic GZ Majšperk. To je preverjal z vsakoletno občinsko gasilsko vajo, pri kateri je aktivno sodeloval in preverjal vsebinsko osnovo vaje, pripravo terena, nadzoroval



samo izvedbo vaje in končno analizo, s katero so sodelujoči dobili povratno informacijo o svoji pripravljenosti. Redno se je odzval tudi na vabila in si ogledal operativne vaje posameznih članic GZ. Pri operativnem usposabljanju je dal velik poudarek na medsebojno sodelovanje med operativnimi enotami. V vseh teh letih je v sodelovanju s članicami GZ uspešno izvajal organizacijo občinskih gasilskih tekmovanj, na katerih so operativne enote preverjale svoje znanje. Kot aktiven in uspešen poveljnik GZ je pripomogel k razvoju in dvigu operativne opremljenosti in znanja v GZ Majšperk.

Menimo, da je podelitev naziva Dragu Hertišu zahvala za njegovo aktivno delo na operativnem in organizacijskem

področju gasilstva. Ne omenjamo vloženega časa, vloženih lastnih sredstev, vložene energije, kajti v tem primeru bi prišli do podatkov, ki so težko merljivi in za mnoge nedosegljivi. Vse to je bilo storjeno za moralne in človekoljubne cilje in mnogi so in bodo želi plodove tega dela, zato je imenovanje le ogledalo, v katerem vidimo opravljeno delo, je priznanje in zahvala za narejeno delo in spodbuda za vse, ki cenimo rezultate dela. Opravljeno delo smo znali videti; vsa prejeta priznanja vodijo k imenovanju za častnega poveljnika. Nagradili smo to, kar vidno izstopa, to, kar bo ohrabilo tudi tiste prostovoljne gasilce, ki se zgledujejo po izrednem prispevku Draga Hertiša v našem in širšem prostoru.«

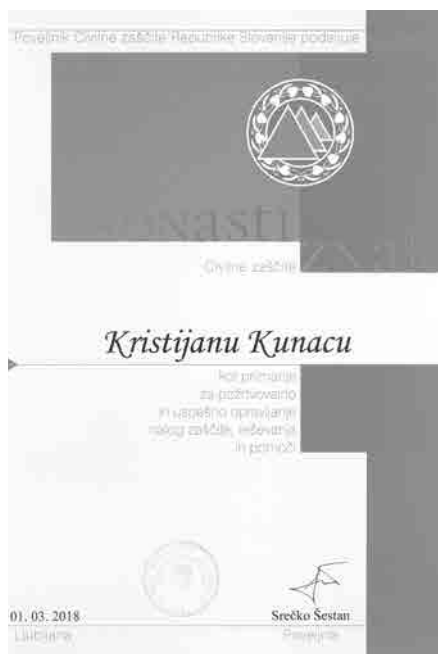
Dragomir Murko

Kristijan Kunac, prejemnik bronastega znaka Civilne zaščite

Kristijan Kunac je leta 2012 uspešno opravil tečaj prve pomoči za bolničarja. Takoj je postal član enote prve pomoči občine Majšperk in se od takrat redno udeležuje vseh dopolnilnih usposabljanj, prav tako pa tudi vseh regijskih preverjanj usposobljenosti ekip prve pomoči CZ in Rdečega križa. Bil je član ekipe, ki je leta 2014 osvojila 1. mesto na regijskem preverjanju, prav tako pa tudi član majšperške ekipe, ki se je septembra 2014 udeležila državnega preverjanja ekip prve pomoči v Kopru. Je eden izmed stebrov ekipe, ki se od za-

četka trudi predajati svoje bogato znanje mlajšim članom obeh ekip prve pomoči v občini Majšperk. Kristijan Kunac je hkrati aktiven operativni član in podpoveljnik operativne enote PGD Stoperce. Od leta 2008 do 2013 je bil poveljnik. Poleg specialnosti bolničarja ima opravljene specialnosti tehničnega reševalca, inštruktorja, uporabnika radijskih postaj in čin gasilskega častnika II. stopnje. Je prejemnik priznanja GZ Majšperk 3. in 2. stopnje ter gasilske plamenice 3. in 2. stopnje. Na organizacijski ravni je član upravnega odbora Gasilske zveze

Majšperk. Veliko časa posveča usposabljanju članov PGD in občanov za nudenje prve medicinske pomoči in delo z avtomatskim defibrilatorjem. Je zgled ostalim članom gasilske enote. Za njegovo uspešno večletno delo v enoti bolničarjev CZ občine Majšperk, za prepoznavnost enote ter večletni trud v gasilski organizaciji je Kristijan Kunec prejel bronasti znak Civilne zaščite. Čestitamo!



Delovanje Društva vinogradnikov in sadjarjev Majšperk

Člani Društva vinogradnikov in sadjarjev Majšperk so v zadnjih letih nadvse dejavni in uspešni. Njihov predsednik Zvonko Marčič, namestnik predsednika Drago Urlep, blagajnik Drago Korez, gospodar Feliks Kodrič in ostali člani upravnega odbora se zelo trudijo za uspešno delovanje. Tako so imeli 27. 3. 2018 ocenjevanje vin članov društva, na katerem je bilo 28 vzorcev vin za zvrst ocenjenih s srebrno oceno, 30 vzorcev vin pa z zlato. Najboljšo oceno (zlato oceno 18,70) je prejelo Vinogradništvo Plajnšek, in sicer za traminec, vinorodni okoliš Haloze.

V torek, 3. 4. 2018, smo na Ptujski Gori opravili rez vinske trte modre kavčine, ki je potomka Stare trte iz Maribora. Dogodek je potekal v sodelovanju s Turističnim društvom Ptujška Gora, Društvom žena Tisa Ptujška Gora in seveda člani Društva vinogradnikov in sadjarjev Majšperk. Obiskal nas je g. Stane Kocuter, gospodar Stare trte v Mariboru, ki je prikazoval rez vinske trte. Vso prireditve je povezovala Barbara Rodošek. Za dobro in veselo vzdušje so poskrbeli »Veseli prijatelji«. Za pogostitev pa so poskrbeli dekleta Društva žena Tisa, ki so ponudila narezke iz domačega mesa, domači kruh in postregle zokusnim pecivom.



Naslednji dan pa je sledila rez sadnega drevja v Skrbljah pri Zvonku Leskovarju, in sicer s strokovnjaki iz KGZ Ptuj. Organizirali so predavanje oziroma prikaz rezi sadnega drevja. Dogodek je bil del evropskega projekta Life to grasslands – življenje travščem, ki želi prispevati k ohranjanju suhih travščem in visokodebelnih sadovnjakov. Predavanja se je udeležilo lepo število vinogradnikov in sadjarjev iz Majšperka in drugih haloških krajev ter Goriškega. Tudi po tej rezi je sledila zakuska in kozarček rujnega za vse prisotne.

V petek, 6. 4. 2018, pa smo se člani društva zbrali v gostilni Dolinca v Majšperku na občnem zboru. Predsednik Zvonko Marčič nam je prebral poročilo o delu v preteklem letu, prav tako je podal tudi program dela za leto 2018. Sledila je podelitev diplom članom za ocenjena vina. Ob zaključku nas je pozdravila županja dr. Darinka Fakin in zelo pohvalila delo društva, ki je nadvse aktivno in se vključuje v vse večje prireditve v Majšperku, v nadaljevanju so nas pozdravili še prisotni predstavniki drugih društev. Na koncu je sledila okusna večerja in glasba »Veselih prijateljev« do jutranjih ur.

Anka Hertiš



Sestrže in Sestržani – pogled v zgodovino

Zgodbo o društvenem in družabnem življenju in razvoju Sestrž je treba začeti davnega leta 1930–31. Takrat so se zgodili dogodki, ki se jih najstarejši Sestržani še spominjajo. Prav tako so ohranjene slike tega dogodka. Leta 1930 je bil zgrajen lasten vodovod, ki je s področja Turnoš z vodo napajal večino hiš, ki so bile toliko nižje od vodohrama, da je bilo

moč spraviti vodo do pip po principu lastne težnosti in višinske razlike. Verjetno od takrat dalje obstaja svojstven način druženja na vasi, saj so se s prostovoljnim delom ustvarjali pogoji za boljši standard ljudi, ki so za svoje dobro pripravljeni tudi sami marsikaj storiti. Zaključki takšnih akcij pa so pomenili tudi priložnost za druženje celotne vasi.

Povojni časi so za naše prednike prinašali vsakodnevne skrbi, kako preživeti velike družine, saj otrok pri večini hiš ni manjkalo. Ravno številčnejše generacije so v osemdesetih letih prejšnjega stoletja botrovale ustanovitvi Mladinskega aktiva Sestrže, ki je pomenil novo organizirano obliko druženja in skrbi za izgradnjo vaške infrastrukture. Pozitiven odnos takratne mladeži in ostalih krajanov je v letu 1982 omogočil razvitje mladinskega prapora. Organiziranost in delovanje mladine pa sta poleg prireditev in druženja prinašala tudi potrebo po lastnem prostoru na vasi, da se ne bi bilo treba seliti po zasebnih prostorih, ki so bili občasno na razpolago. Tako je prišlo do priprav na izgradnjo doma krajanov. Ker v takratni krajevni skupnosti ni bilo nikoli dovolj denarja za potrebe vseh, ki bi si tovrstno infrastrukturo želeli in s svojo dejavnostjo tudi zaslužili, je bila potrebna velika angažiranost vseh krajanov. Priprave so se začele z zbiranjem lesa za ostrešje in opaž po Sestržah in tudi sosednjih vaseh. Vsak prispevek posameznika je štel. Da bi zagotovili nekaj družbenega denarja iz samoprispevka, ki so ga prispevali vsi z lastnimi prihodki, smo krajanje Sestrž prevzemali določena dela v krajevni skupnosti Majšperk (pomoč pri gradnji stare mrliške vežice, urejanje pokopališča v Majšperku, urejanje kinodvorane na Bregu ter še kaj bi se našlo). Tako privarčevani denar se je namenil za nabavo gradbenega materiala za dom krajanov na Sestržah. Ta je bil v sredini devetdesetih let tudi zgrajen do tretje gradbene faze. Sestrška mladina je v nedograjenem domu kmalu organizirala prve prireditve (dan žena). Ker pa je bila kriza s finančnimi sredstvi velika in doma ni bilo možno dokončati, so ga za skoraj desetletje oddali v najem. V domu je bila vaška trgovina.



Vaščani Sestrž pri javnem koritu l. 1931

V teh letih je Slovenija doživela velike spremembe, ki so poleg osamosvojitve posegale tudi na področje družbenih odnosov in vzpostavitve interesa posameznika, ki je odgovoren za svoj položaj v lokalni skupnosti in družbi kot celoti. Vse te spremembe so v vaško okolje prinesle tudi negotovost in deloma tudi nezainteresiranost za nadaljevanje dela mladinske združbe, ki je sicer prinašala nekaj novega in drugačnega. Seveda

pri tem ne gre prezreti tudi ostalih krajanov, ki so pri vseh akcijah prav radi pomagali, saj je večina njih delo takratnih mladih vzela za svoje. Člani smo se takrat poleg vzpostavitve



Mavtanje v »živo«

lastnega prostora ukvarjali z izgradnjo travnatega igrišča, udeleževali smo se raznih delovnih akcij izven vasi, organizirali prireditve ter druge aktivnosti. Po družbenih spremembah v devetdesetih se je pojavilo zatišje v tovrstnem druženju, ki je trajalo do leta 1995, ko skupina krajanov ni bila zadovoljna z razmerami na vasi in je ustanovila Športno kulturno društvo Sestrže. To je aktivno začelo z dejavnostjo leta 1997, ki ga tudi uradno obeležujemo kot začetek delovanja društva. Malo pred prehodom v novo tisočletje se je iz doma izselila trgovina in prostor v domu se je sprostil. Želja krajanov je bila, da objekt začne služiti namenu, zaradi katerega je bil tudi zgrajen. Kmalu se je po vasi začel zbirati denar za dokončanje doma krajanov. Člani društva so s svojim prostovoljnim delom prepričali vaščane, da so darovali največ, kar so pač v danem trenutku lahko. Temu je svoj del primaknila tudi Občina Majšperk. Domu je bilo tako možno v naslednjem letu oziroma dveh zagotoviti osnovno funkcionalnost. Tako ni bilo več prostorskih ovir za aktivnejše vaško družabno življenje. Ljudje so se pogosto družili in tako z manjšimi nihanji ostaja še danes.

Društvo je lani praznovalo svojo dvajsetletnico delovanja in desetletnico razvitja društvenega prapora. Ravno razvitje prapora je bilo obdobje, ko so se krajanje Sestrž najbolj povezali, kar dokazuje tudi 61 darovanih trakov in večje število žebličkov. To so podatki, ki si jih želi vsak, vendar se jih le težko doseže, ne glede na dejavnost društva. Člani društva in krajanje smo danes ponosni na dograjeni dom krajanov Sestrže, asfaltiran in povečan športni park ter na naše vsakoletne prireditve (likovne kolonije, smučarske skoke), na katerih se družimo krajanje in gostje. Zadnja leta smo s svojim delovanjem začeli vplivati tudi na navade ljudi v kraja in širše, saj so številni sprehodi okoli Sestrškega jezera ob lepem vremenu skoraj vsakodnevna stalnica, in to kljub manjšim zapletom,

ki se občasno pojavijo med uporabniki tega prostora. Pri bežnem pregledu dogajanja zadnjega pol stoletja pa ne smemo mimo ljudskega petja na Sestržah. To je dolga leta spremljalo večino prireditev v Sestržah in občini. Upamo, da bomo tovrstno kulturno dediščino vasi čim prej ponovno obudili. Čeprav je bilo v vseh teh letih pomembnih dogodkov v Sestržah še veliko, avtor namensko ne omenja imen in zaslug posameznikov. Upati pa je, da jim krajan priznava del njihovega volonterskega dela. Tovrstne zasluge posameznikov, tako kot po drugih vaseh, ustrezno ovrednoti tudi Občina z vsakoletno podelitvijo občinskih priznanj. Med prejemniki je tudi veliko Sestržanov, kar veliko pove o prizadevanjih posameznikov za napredek našega okolja.



Športni prostor, kjer se družijo člani in ostali, vendar premalokrat

Zapisi, ki dajejo vpogled v preteklost, naj bi bili predvsem pozitivni, pa vendar je treba opozoriti tudi na leta, ko je bilo poenotenje misli in razvoja težko doseči. Avtor ne želi dajati vrednostnih sodb tega časa, pa vendar bi bilo prav, da so nam v poduk pri vodenju društvenega in vaškega življenja v naslednjih desetletjih. Čeprav sodobni čas in digitalizacija

vsega, kar človeku pomaga ali pa mu daje le lažen občutek pomoči, nista naklonjena druženju ljudi, bo treba prav temu v bodoče posvetiti večji del delovanja društva, sicer se obetata



Udeleženci vsakoletne likovne kolonije na jezeru, ki so s svojimi deli vzeli iz pozabe predvsem otok na jezeru

precej brezbrizen odnos prihajajočih generacij do ustvarjenega in velika odtujenost med ljudmi, kakršni smo priča v urbanih sredinah. Prostovoljno delo v očeh in mislih ljudi nikakor ne sme postati »greh«, ampak lastnost posameznika, ki mu daje ustrezno vrednost in mesto v skupnosti. V nekem okolju se namreč nič ne zgodi samo, če pa se, je običajno slabo za kraj in ljudi. Na koncu upam, da delim splošno mnenje, da je vas v zadnjega pol stoletja dosegla želeni napredek, da smo lahko z njim zadovoljni, vendar si je treba za nadaljevanje le-tega vsakodnevno prizadevati. Mislim, da je to razvidno tudi s priloženih fotografij, ki so najbolj objektivni zapis časa, čeprav jih gledamo vsak skozi svoje oči in si tako sami ustvarjamo duh časa, ki je minil.

Zlatko Žnidar

Obisk PGD Bistrica pri Tržiču ob postavljanju majskega drevesa

Na lepo aprilsko soboto nas je obiskalo Prostovoljno gasilsko društvo Bistrica pri Tržiču, kjer je dom in srečo našel bivši član našega društva Branko Babulč. Seveda namen obiska ni bilo delo, ampak druženje članov obeh društev, kljub temu pa smo priložnost izkoristili za prikaz običaja, ki ga kolegi z Gorenjske ne poznajo. Običaja, ki je v naših krajih tradicija in se kljub novodobnim pogruntavščinam, kako podrto drevo znova postaviti, pri nas nadaljuje po domače. PGD Medvedce in seveda krajanje Medvedc ter sosednjih vasi postavljanje še vedno opravimo ročno, torej pristno (kolikor dandanes še lahko) ter počasi, kar omogoča pogovor med udeleženci. Jedača in pijača sta ključni sestavini tega opravila



Kot nekoč, vsi naenkrat: horuk! (foto: Robert Tominc)

in ob pomoči dobre volje ter pripravljenosti za timsko delo zagotavljata uspeh.

Gorenjski kolegi so bili navdušeni nad pokrajino, potekom priprav, pletenjem vencev in dvigovanjem drevesa, za konec pa smo jim pripravili tudi drugi del običaja – kresovanje. Na

koncu dneva smo bili zadovoljni, bogatejši za marsikatero znanje in poznavanje običajev. PGD Bistrica pri Tržiču se zahvaljujemo za obisk in upamo, da se bomo družili še ob kakšni priložnosti. Krajanom in članom društva pa hvala za organizacijo in lepe trenutke.

Branko Arnuš

»Majpan« v Forštatu

Postavljanje majskega drevesa je običaj, ki ima tudi pri nas korenine globoko v zgodovini. Krajanje Forštata poskušamo ohraniti ta običaj, zato smo se tudi letos v kar lepem številu odzvali Srečkovemu povabilu, da postavimo »majpan«. Kristina je podarila smreko, ostali pa smo poskrbeli, da ni zmanjkalo jedače in pijače. Naše majsko drevo res ni tako visoko kot majšperško, pa nič zato, saj je bil namen postavljanja »majpana« predvsem druženje sosedov in prijateljev in pa seveda ohranjanje običaja.

Krajanje Forštata



Razstava slikarskih del likovne kolonije Ptujška Gora

V oktobru 2017 so slikarji likovne sekcije UD Ustvarjalec Majšperk v likovni koloniji Ptujška Gora 2017 ustvarili slikarske zapise okolja, ki ima bogato zgodovino in še danes nekaj pomeni v svetu, predvsem v krščanskem delu. Ptujška Gora je kot biser gotike s svojo posebno energijo, čarobnostjo že v preteklosti pritegnila slikarje. Najbolj znana je vsekakor Miheličeva upodobitev Ptujške Gore.

Likovna dela likovne kolonije Ptujška Gora 2017 so v petek, 13. 4. 2018, ob 18. uri v galeriji AP Majšperk postavili na ogled Miran Cafuta, Jože Foltin, Irena Tušek, Janez Korez, Dani Jurteča, Kristina Kolar, Ana Krajnc, Drago Kopše, Bernardina Paj, Vesna Urbančič, Vera Avguštin, Metka Tadič, Branko Gajšt, Zvonko Mesarič, Magdalena Macniallais in

Gregor Samastur. Nastale so nove umetnine, novi pogledi, novi zapisi Ptujške Gore in okolice, ki jih je s strokovnega vidika ovrednotil likovni kritik Mario Berdič iz Maribora. Po nagovoru županje občine Majšperk dr. Darinke Fakin je bila slikarska razstava tudi uradno odprta. Ob pogostitvi in pijači ter gledanju na novo nastalih umetnin se je med ljubitelji slikarske kulture petkovo popoldne razvilo v prijeten petkov večer.

Suzana Kodrič



Planinski kotiček

Planinski pozdrav vsem, ki radi prebirate prispevke z našo vsebino. V marčevski številki ste lahko prebirali o naših zimskih pohodih, sedaj pa smo že krepko zakoračili v pomladno sezono. Še v pravi zimi, ki nas je letos bogato obdarila s snegom, smo 8. februarja izvedli pohod na Donačko goro. Letošnji pohod je bil zaradi zimskih razmer uradno izveden le do Rudijevega doma, vseeno pa se je našlo kar nekaj hrabrih, ki so kljub težkim snežnim razmeram osvojili tudi vrh. Na velikonočni ponedeljek smo se zelo množično podali na posavski vrh Šmohor in tam uživali v lepem vremenu in občudovali zelo stare lipe, ki so posajene ob cerkvi sv. Šmohorja. Že 14 dni pozneje smo se potepali po Limbarski gori, ki nas je presenetila s čudovitimi razgledi na Kamniško-Savinjske Alpe. Zaradi zelo lepega vremena in obilice snega, ki ga je bilo v alpskem svetu sredi aprila še ogromno, so nas pogledi nanje še posebej prevzeli. Za otroke iz osnovne šole Majšperk in njihove spremljevalce smo 21. 4. pripravili pohod po bližnji okolici. Tokrat smo prehodili pot od Stoperc preko Gnadnega vrha in Sv. Ane do gostišča Zelena dolina. Otroci so na Sv. Ani množično zvonili s cerkvenim zvonom, še bolj navdušeni pa so bili na ogledu papig v gostišču Zelena dolina. Za zaključek pohoda so gostitelji otroke pogostili še z okusno pico, za kar se jim kot organizator pohoda lepo zahvaljujem.

Prvomajske oziroma še poznoaprilske aktivnosti so bile tudi letos namenjene planinarjenju po hrvaških otokih. Letos smo bili od 27. do 29. aprila na Rabu. Izleta se je udeležilo 80 izletnikov. Prvi dan smo lepo sončno jutro pričeli s trajektno vožnjo do otoka. Po pristanku smo se odpeljali do mesta Rab – vas Mundanije, od koder smo pričeli s planinskim vzponom na najvišji vrh otoka Kamenjak. V prekrasnem vremenu smo na poti uživali ob čudoviti naravi in razgledih na morje ter kraje ob obali. Brez posebnosti smo osvojili vrh in nato ob spustu obiskali še »planinski dom« na Kamenjaku, kjer smo oskrbnike malo presenetili, saj še niso imeli vse pripravljeno za sezono in tako velike skupine, a smo bili kljub temu postreženi s hladno pijačo. Nato smo nadaljevali spust do izhodišča, kjer nas je sonce že počestilo pregrelo. Pohod je tako v celoti presegel pričakovanja. Po namestitvi v hotelu smo opravili že tradicionalno skupinsko kopanje na plaži. Veliko udeležencev se je letos okopalo, saj je imela voda že prijetno temperaturo. Po večerji smo »aktivisti« nadaljevali s skrivnostnimi pripravami na »abrahama«, saj je naš član Dušan dočkal 50 let in smo ga opolnoči na obali presenetili s pesmijo in čestitko. Drugi dan smo se zjutraj vkrcali na ladjo, s katero smo se popeljali okrog celega Raba do Golega otoka, kjer smo si skupaj z vodičko ogledali ostanke zloglasnega zapora. Vse slišano in videno nas ni pustilo ravnodušnih. Ob povratku na ladjo



Goli otok

smo bili deležni ribjega in mesnega kosila. Da smo popestrili že tako čudovit sončen dan, smo na pomolu izvedli uradni »krst« našega abrahamovca, ki je krst zaključil s kopanjem v morju. Naši člani: župnik, nuna in ministrant, ki so izvedli krst, so nam pri tem pričarali res obilico smeha in veselja. Popoldne smo se nato z ladjo odpeljali nazaj proti Rabu, se vmes ustavili še na otoku Grgur in zaključili večer s torto za našega slavljenca, ki jo je nato delil z vsemi nami. Zadnji dan smo po zajtrku opravili ogled mesta Raba in doživeli tradicionalno otoško romanje, nakar pa smo se odpeljali na drugo stran otoka, do znamenite Rajske plaže, kjer smo se nekateri ponovno okopali. Vožnjo smo nadaljevali do trajekta in se z njim premaknili na kopno, kjer pa smo nadaljevali planinski pohod ob obalni poti iz Stinice v Jablanac, kjer smo obiskali še najnižji planinski dom (nekaj metrov nad morjem), se okrepčali in nato podali proti domu. Izlet smo polni vtisov in lepih spominov zaključili v večernih urah.

Tudi v maju nismo počivali. 12. maja smo osvojili 1891 m visoko Dovško babo, ki je bila prva samostojna tura našega mladega vodnika Žana Krebsa. Udeleženci pravijo, da je krst dobro prestal in tako dobil zeleno luč za naslednje vodniške



Dovška baba



Z otroki po Stoperški planinski poti

akcije. Pohodniki so tako lahko uživali ob pogledih na naše Julijske Alpe in Triglav, kljub oblačnosti pa so se s pogledi lahko sprehodili tudi po gorah sosednje Avstrije. Teden kasneje smo vodniki našega društva pomagali vzgojiteljicam iz vrtca pri organizaciji dvodnevne tabora otrok na Boču. V petek popoldne smo se igrali in spoznavali naravo v okolici

planinskega doma, v soboto pa smo vseh 36 malih pohodnikov popeljali na vrh Boča. Na vrhu so bili seveda vsi najbolj navdušeni nad vzponom na vrh razglednega stolpa, ki je za nekatere manj vajene višine predstavljal kar velik izziv. Kljub rahlemu strahu pa so na vrh oziroma vsaj do prve razgledne ploščadi prišli prav vsi. Navdušenje nad osvojitvijo vrha ni popustilo niti ob povratku do planinskega doma. V maju smo šli še na pohod po Dolgogorski poti, kjer smo spoznali Dolgo goro, Zbelovsko goro in obiskali še znamenito romarsko cerkev na Sladki Gori. Cerkev, posvečena Mariji (Čudodelna Mati Božja) sodi med najlepše baročne mojstrovine v Evropi, izjemne freske na cerkvenem stropu pa veljajo za osrednjo stvaritev baroka v Sloveniji. Konec maja smo bili planinci aktivni tudi na kolesih in tako poganjali pedale na kolesarskem maratonu po Ptujski Gori in se udeležili kolesarjenja na Poli maratonu. Spomladi smo izvedli dva pohoda ob polni luni, dva pa smo morali zaradi vremenskih razmer in drugih aktivnosti izpustiti.

Miran Smolej

DOGAJALO SE JE NA PTUJSKI GORI

Tekmovanje ARG

Radioklub Ptujška Gora je bil 19. maja organizator odprtega prvenstva tekmovanja ARG na 3.5 Mhz. Letos smo se odločili, da poiščemo nov kraj. To je bil gasilski dom v Medvedcah. V jutranjih urah smo postavili pet radijskih oddajnikov v gozdove Podlož, Lešja, Medvedc in Sestrž. Tekmovalo je 30 tekmovalcev iz Slovenije in 4 iz Avstrije. Zaradi blagega terena je več tekmovalcev povedalo, da je bila to ena od lažjih tekem. Po tekmovanju je sledilo prijetno druženje ob malici, podelitvi priznanj in kolajn.

Zahvaljujem se gasilskemu društvu, da smo lahko uporabili njihove prostore za izvedbo tekmovanja.

**Predsednik
Franc Kolar S52KH**



Gostovanje na srečanju turističnih društev podeželja v Šmarju pri Jelšah

V soboto, 19. maja 2018, je v Šmarju pri Jelšah potekalo 18. srečanje turističnih društev podeželja. Srečanja smo se na povabilo Turistične zveze Slovenije in Turističnega društva Šmarje pri Jelšah udeležili tudi predstavniki Turističnega društva Ptujška Gora, pridružile so se nam tudi članice Društva žena Tisa Ptujška Gora. Dogajanje je bilo postavljeno pred kulturni dom v Šmarju pri Jelšah, kjer so se predstavljala številna turistična društva, društva kmečkih žena, rokodelci



Lemberška velikonočna mlinška potica

in še marsikdo. Tudi mi smo se na stojnici predstavili s promocijskim gradivom ter z degustacijo haloške gibanice ter nekaterih drugih jedi iz naših krajev. Po uradnem odprtju s kratkim kulturnim programom se je srečanje nadaljevalo v dvorani kulturnega doma, kjer so organizatorji pozdravili vse navzoče ter nam zaželeli dobrodošlico. Prav tako smo si ogledali kratek predstavitveni film o znamenitostih v občini Šmarje. Srečanja se je udeležil tudi predsednik Turistične zveze Slovenije g. Peter Misja. Osrednji gost dopoldanskega srečanja je bil dr. Janez Bogataj, ki je predaval temo Turistični spominki in darila s področja kulinarike in gastronomije. V eni izmed dvoran so pripravili tudi razstavo kulinarčnih dobrot s poudarkom na slovenskem kruhu. Tako je vsako društvo prispevalo hlebec domačega kruha iz svojega kraja.

Tudi mi smo s seboj prinesli domač haloški hlebec, ki ga je spekla ga. Emica Rodošek.

Po prijetnem dopoldanskem druženju pred kulturnim domom in kosilu se je naše srečanje nadaljevalo na popoldanski ekskurziji, na kateri smo si ogledali številne znamenitosti v občini Šmarje pri Jelšah. Obiskali smo zeliščno kmetijo Gorska roža v Pečici, kjer mlada gospodarja pridelujeta številne zdravilne rastline ter pripravke iz njih. Pot nas je nadalje vodila do Lemberga, kjer smo si ogledali Rotovž ter spoznali zgodbo srednjeveškega Lemberga. Zadnja točka naše ekskurzije pa je bila Sladka Gora, kjer smo si pod vodstvom vodiča ogledali romarsko Marijino cerkev. Seveda pa nobena ekskurzija ne



Zeliščna kmetija Gorska roža

mine brez pogostitev; tako so nam na vsaki točki pripravili nekaj, kar je značilno za njihove kraje oz. kmetijo: od domačih sirupov, namazov, vina do leंबरške velikonočne mlinčne potice, kozjanskih krapov s proseno kašo in ocvirki ter seveda suhomesnih izdelkov. Dan je že prehajal v večer in tako smo se poslovili ter si obljubili, da se srečamo še ob kakšni drugi priložnosti. Polni dobrih vtisov smo odšli vsak na svoj konec.

Turistično društvo Ptujška Gora
Društvo žena Tisa Ptujška Gora

Bogu v čast, bližnjemu v pomoč

Na Florjanovo nedeljo, 6. maja 2018, smo gasilci s Ptujške Gore že petnajstič počastili praznik zavetnika gasilcev svetega Florjana. Pod vodstvom domačega poveljnika društva tovariša Franca Planinca in ob zvokih gasilske pihalne godbe iz Spodnje Polskave je potekala gasilska parada, na kateri je sodelovalo devetdeset uniformiranih gasilcev s sedmimi praporščaki. Na širokem stopnišču, ki vodi v cerkev, na levi

strani stoji kip svetega Florjana, ki se mu gasilci poklonimo. Pred njim nas je prijazno pričakal in sprejel pater Roman. Nanj smo zelo ponosni, saj tudi sam zraven duhovniške obleče gasilsko uniformo, in čeprav ne naše domače, je že nekaj let del našega kraja in z nami gasilci razume našo dobrobit in delo, ki ga opravljamo. Pri bogoslužju, ki je bilo tega dne v duhu gasilstva, je beseda tekla o nas gasilcih, ki smo – po-



imenovani tudi kot »Florjanovi vitezi« – vedno pripravljeni priskočiti na pomoč ob naravnih in drugih nesrečah.

Po sveti maši smo se gasilci v paradi odpravili proti gasilskemu domu, kjer nas je prijazno pozdravila gospa županja dr. Darinka Fakin. Namenila nam je nekaj srčnih besed, saj so prav v začetku meseca maja poplave prizadele ptujsko območje. V imenu UO PGD Ptujška Gora je gasilce pozdravila podpredsednica Janja D. Zolar, ki je gasilcem prav tako namenila

nekaj lepih besed. Tako kot se za pogostitev na Ptujski Gori spodobi, so domače gasilke pripravile okusen golaž. In kot je bilo že velikokrat rečeno, smo gasilci ljudje z velikim srcem, in kot je zapisano že na nekaterih praporih, gasilskih domovih, biltenih, bi tudi naš prispevek zaključili z mislijo: »Sebi v ponos, bližnjemu v pomoč!«

**Upravi odbor
PGD Ptujška Gora**

NOVICE IZ STOPERC

Razstava velikonočnih izdelkov

Od 25. marca do 2. aprila 2018 smo v Zeleni dolini, kjer je brstelo prvo pomladno zelenje, pripravili razstavo velikonočnih izdelkov. Letos smo jo posvetili gospe Danici Črnenšek, ki je z veseljem ustvarjala za našo razstavo in sodelovala na njej, a je žal ni več med nami.

Na razstavi je razstavljalo 24 društev in posameznikov. Predstavili so se ljubiteljski ustvarjalci, ki z velikonočnim okrasjem radi popestrijo svoje praznične mize, izdelujejo umetelne pisanke, čudovite rože iz papirja ... Razstavo pa so obogatili tudi posamezniki, ki se profesionalno ukvarjajo z ročnimi deli: izdelujejo čestitke, gravirajo na steklo in les, kvačkajo, vezejo prte, slikajo ipd. Posebne pozornosti so bile deležne pisanke ter pletenice in druge »drobna-

rije«, narejene iz testa. Razstava je bila nedvomno bogata in je odsevala obilo ljubezni in truda, ki sta dana v vsak razstavljeni izdelek. Zahvaljujemo se vsem

razstavljavcem in obiskovalcem, ki so si ogledali razstavo. Seveda pa vas tudi naslednje leto vabimo na ogled.

Kolektiv Zelene doline



Ohranjanje kulturne dediščine v Stopercah

Etnografska sekcija KPD Stoperce je tudi letos razpisala natečaj Ohranimo podeželje. K sodelovanju smo povabili vse domačije, ki skrbijo in ohranjajo stare šivalne stroje. V okviru razpisa smo letos tudi prvič izvedli delavnico šivanja na šivalne stroje brez elektrike. V domu krajanov smo se zbrali v četrtek, 24. 5. 2018, ob 18. uri. Veseli smo bili, da je delavnica privabila vse generacije. Prišli so starejši, ki so obujali spomine, pa tudi mlajši, ki so prvič poganjali šivalni stroj. Sešili smo predpasnike (»kuhnške«) za otroško etnoskupino, ki se je z ljudskimi plesi predstavila na kmečkem prazniku. Zahvaljujemo se Martinu Bogmetu, Albinu Topolovcu, Darinki Jernejšek in Danici Bedrač, ki so šivalne stroje pripeljali v dom krajanov in dovolili, da smo na delavnici nanje šivali, se učili in urili svoje spretnosti. Na sam razpis se je prijavilo deset domačij, ki smo jih obiskali in fotografirali šivalne stroje, ki jih hranijo, zanje skrbijo, nekateri pa nanje tudi šivajo. To so bili: družina Majde in Branka Kidriča, družina

Zakelšek, družina Albina Topolovca iz Grdine, družina Jerič iz Zg. Sveče, družina Sledič, družina Srečka in Vikice Taciga, družina Rudija in Darinke Jernejšek, Danica in Janko Bedrač, Martin in Milica Bogme ter Anton Lampret iz Stoperc. Na kmečkem prazniku smo vse prijavljene nagradili in se jim zahvalili za ohranjanje kulturne dediščine. Za donatorstvo se zahvaljujemo: Dolini Winettu, Trgovini Dino, Avtopralnici Ferčec in Gostilni Špica, Gostilni Dolinca, Cvetličarni Pri babici, Cvetličarni Javornik, Martinu Bogmetu, Srečku Kitaku, Piceriji Špajza, Darilnemu butiku Dotik, Frizerskemu salonu TDK, Darinki Jernejšek, čebelarstvu Kolar. Iskreno pa se zahvaljujemo tudi Dragici in Bernardu Kidriču iz Grdine za razstavni pano s fotografijami. Hvala vsem, ki sodelujete na delavnicah, ki se prijavljate na razpise, predvsem pa vsem, ki ohranjate našo kulturno dediščino.

Ida Žunkovič



»Veselo zapojmo in zaigrajmo«

Srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž

V pomladnem mesecu aprilu je na stoperskem odru ponovno odmevala ubrana ljudska pesem. Na povabilo Prešmentanih falotov KPD Stoperce so v goste prišle skupine iz različnih slovenskih krajev, ki ohranjajo ljudsko pesem in igrajo ljudske melodije. Po uvodnem pozdravu predsednice KPD Stoperce Anice Rejec, ki je navzoče pozdravila in hkrati opravičila županjo dr. Darinko Fakin, so gostitelji s pesmima Mi fantje smo mladi in Sem sanjal sinoči navdušili obiskovalce. Sledil je prijazen pozdrav in dobrodošlica vodje skupine Prešmentanih falotov Antona Galuna. Voditeljica prireditve Marinka Pšeničnik je nato pozdravila navzoče in »pod lipico« povabila vse ljubitelje ljudskega petja in običajev. Tisto

nedeljsko popoldne so bili z nami: Prešmentani faloti KPD Stoperce, ljudski pevci in godci iz Trebelnega, ljudske pevke Šmarjetke, ljudske pevke KPD Stane Petrovič Hajdina, ljudski godci KUD Pernica, ljudski pevci Vaški zvon KD Prečna pri Novem mestu, pevska skupina Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Ptuj, pevci ljudskih pesmi KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja, Klančakovi godci družinsko KD Vezilo iz Metlike, pevke ljudskih pesmi s Sel, Stoperska banda, ljudski pevci KPD Stane Petrovič Hajdina, ljudske pevke iz Rogatca.

Nedeljsko popoldne v Stopercah je razveselilo obiskovalce.



Gostitelji pevci ljudskih pesmi Prešmentani faloti KPD Stoperce

Za tehnično izvedbo prireditve je skrbel Peter Kitak. Vodjem skupin je Anton Galun v imenu organizatorja izročil priznanja, Slavko Butolen pa je vodjem posameznih skupin podelil vino lastne pridelave. Ob koncu prireditve so nastopajoči veselo zapeli skupno pesem *Za gorami grmi in bliska*. Pogostitev za nastopajoče so pripravile Ivanka Majcen, Darja Galun in Danica Bedrač. Veselo druženje in ubrana pesem pa sta trajala še dolgo v noč. Tudi končali smo z lipico, ki nežna, krepka



Pevska skupina Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Ptuj

in ljubezniva veličastno stoji ob marsikateri naši domačiji. Na njenih vejah žvrgole in prepevajo drobne ptičice, šume pridne čebelice in krožijo pisani metulji. Ponosno se bohota s svojimi zelenimi listi in trdoživost se upira in kljubuje času ... Naj trdoživost čvrsto spremlja tudi vse, ki so in bodo še mnogokrat zapeli v njeni senci.

Marinka Pšeničnik

Petra Škarja v Stopercah

L iteratke KPD Stoperce smo si v novem letu zadale cilj, da prvič povabimo v naš kraj slovenskega književnika ali književnico, ki bi bil zanimiv tudi širši publikii. Na enem izmed naših mesečnih srečanj nas je med prebiranjem pritegnila majhna knjižica Petre Škarja, v kateri na kratek, hudo mušen, a vendar povsem resen način piše o »virusih Slovenije«, to je o priučenih prepričanjih, ki so kot zaviralci uspeha globoko usidrani v tipično slovensko miselnost. Da »se ne izplača«, da »je predaletč«, da »se ne spodobi« in »kaj bodo pa drugi rekli«, so samo nekateri od teh. Morda bi knjižica ostala neopazena, če ne bi leta nazaj Petrino knjigo Česar nas niso naučili v šolah po spletu naključij našla na napačni knjižni polici in me ne bi pritegnila že sama naslovnica. Po navdušenju ob prebrani knjigi sem na spletu kaj hitro našla še njeno uspešnico *Ameriški milijonarji* so spregovorili in prebrani knjigi je sledil prvi seminar, na katerem sem se prepričala, da je nekaj posebnega.

Petra Škarja zna v hipu navdušiti svojo publiko in jo voditi skozi svet odkrivanj in spoznanj vse od otroštva dalje. Nekoč pridno podeželsko dekle je zdaj svetovna popotnica, motivatorica in pisateljica, ki se kljub svoji mladosti že lahko pohvali s knjižnimi uspešnicami, ki presegajo povprečne naklade. Vodi seminarje, predava podjetnikom in je soustanoviteljica velikega dogodka 500 podjetnic. Da je kljub temu ostala



preprosta, dostopna in srčna, je dokazala 6. aprila 2018 v Stopercah. Kljub zasedenosti, saj smo jo ujeli le nekaj dni pred odhodom v Nepal in med organizacijo prireditve 500 podjetnic, se je vabilu z veseljem odzvala. Manjši kraji jo namreč še vedno navdušujejo, ker so ljudje tam še ohranili stik z naravo in znajo razmišljati z »zdravo kmečko pametjo«, ki se je marsikje v večjih mestih že izgubila, izgubili pa so se tudi pristni medčloveški odnosi in solidarnost. Njeno širše sporočilo je, da je kljub padcem v življenju treba vztrajati in da se sreča skriva v nas samih. Šole nam dajejo znanje, ne pa tudi popotnice za življenje, zaradi česar se tudi odličnjaki na trgu dela ne znajdejo in doživljajo poraze. Seveda se da uspeti



tudi v Sloveniji, le miselnost je treba spremeniti. Ni nam treba hrepeneti po Ameriki, saj se za vsem bliščem skriva tudi beda, sreče pa tudi ne bomo nujno našli v poduhovljenem vzhodu. Med potovanjem po svetu se še vedno najraje vrača v Slovenijo in nas opominja, da se sploh ne zavedamo, kako bogato živimo. Na koncu ni le Petra navdušila polne dvorane obiskovalcev, ampak so ji Stoperce ostale v najlepšem spominu. Pohvalila je organizacijo dogodka in lepoto kraja. Želi si, da se ta prisrčnost kraja nikoli ne bi izgubila.

Barbara Pučko

Postavitev majskega drevesa in kresovanje v Stopercah

Ko pride zadnji aprilski dan, je v Stopercah vsem jasno, da je čas za postavitev »majpana«. Da kraj ostaja povezan in ohranja tradicijo, pa je vrednota, ki jo je vredno ohraniti in prenesti na mlajši rod. Meddruštveno sodelovanje je res odlično. Že nekaj let velja dogovor, da si stroške ob postavitvi in pogostitvi vseh udeležencev razdelimo. Majsko drevo nam je letos poklonila Občina Majšperk. Planinci, lovci, upokojenci in člani Združenja rejcev plemenskih telic poskrbijo, da se drevo podre in pripelje na plato nad cerkvijo. Okraševanje in izdelava vencev je bolj domena žensk iz Društva gospodinj, Krajevne organizacije Rdečega križa in Kulturno-prosvetnega društva Stoperce. Za samo postavitev pa združijo moči vsi prisotni moški. Gasilci in športniki so letos poskrbeli za kres in požarno varnost, družina Taciga pa je ponovno odstopila varen prostor za kurjenje. Kulturni program so izvedli člani KPD



Stoperce. Nastopili so: otroška etnoskupina, članice literarne sekcije, ljudski pevci, pevska skupina Lahterna in Stoperška banda. Dobrodošlico in čestitke ob prazniku je v imenu vseh organizatorjev izrekel predsednik PD Donačka gora g. Albin Lorber. Ko se je znočilo, je zagorel kres, sledila sta pogostitev in



prijetno druženje. Pohvalno je tudi, da naše domačinke poskrbijo za doma peččen kruh in sladke dobrote, domačini pa prinesejo kakšen liter, pletenko ali kanglico žlahtne kapljice.

Marjanca Kamenšek

26. kmečki praznik v Stopercah

Tradicionalna in največja prireditev v Stopercah je vsako leto kmečki praznik, katerega organizator je Združenje rejcev plemenskih telic Stoperce v sodelovanju s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije, Kmetijsko gozdarskim zavodom Ptuj, kmetijsko svetovalno službo, podružnično šolo Stoperce in društvi v kraju.

Letos so se dogodki v sklopu tega praznika začeli odvijati v četrtek, 24. maja, ko je bila v organizaciji etnografske sekcije KPD Stoperce izvedena delavnica šivanja na starih šivalnih strojih. Zvečer je potekalo zbiranje vzorcev suhomesnih izdelkov in vina za ocenjevanje. V petek je v dopoldanskem času potekalo ocenjevanje suhomesnih izdelkov, zvečer pa še oce-

njevanje vina. Ob 15. uri se je pričelo predavanje o bogastvu naših travnišč, sledil je voden ogled le-teh, prav tako pa je bila na ogled razstava o njih. Dogodek je plod sodelovanja naše stoperske šole in Zavoda za varstvo narave RS oz. projektne skupine Life to grasslands.

V soboto, 26. maja, se je dogajanje pričelo ob 14. uri s predstavitvijo hidrostatične kosilnice Rapid Rex. Sledil je pozdravni nagovor podpredsednice Združenja rejcev plemenskih telic Stoperce ge. Natalije Drofenik, ki se je med drugim zahvalila sponzorjem in vsem ostalim, ki pomagajo



pri izvedbi kmečkega praznika. V sklopu predstavitev stoperskih društev se je letos predstavilo Športno društvo Stoperce. O delovanju in organiziranosti je več povedal njihov predsednik g. Gregor Fakin, v dvorani doma krajanov so pripravili razstavo svojih dresov, pokalov in fotografij, možno je bilo igrati tudi namizni tenis. S svojim obiskom, spodbudnimi in pohvalnimi besedami nas je razveselila tudi naša županja dr. Darinka Fakin. Sledil je kulturni program, ki so ga pripravili učenke, učenci in učiteljice stoperske šole ter KPD Stoperce z dramsko sekcijo, ljudskimi pevci, folklorno skupino in otroško etnoskupino. Medtem so se začele zbirati prijave za tradicionalno tekmovanje v košnji z ročno koso in tekmovanje v gozdarskih veščinah. Prijavilo se je lepo število tekmovalcev. V



tekmovalnem delu je kosilo 8 koscev, zmagal je Slavo Rižnar, drugo mesto si je priboril domačin Dejan Kamenšek, tretji pa je bil Toni Butolen. V gozdarskih veščinah se je pomerilo 12 tekmovalcev, zmago je slavil Slavko Širec, drugo mesto je pripadlo Leopoldu Gajšku in tretje Izidorju Štajnbergerju. Letos je bilo mogoče tekmovati tudi v novi zabavni igri, in sicer žaganju s pomočjo kolesa. Za to igro se je prijavilo 12 parov, zmagala pa sta Ida in Boštjan Žunkovič, drugo mesto sta si izborila Lea Žunkovič in Rok Martin Jernejšek, tretje pa Kaja Grofelnik in Patrik Korže.

Podeljena so bila tudi priznanja s petkovega ocenjevanja. Pri suhomesnih izdelkih je bilo podeljenih 5 zlatih, 6 srebrnih in 2 bronasti priznanji. Zlata priznanja so prejeli: Rudi Jernejšek, Jože Plavčak, Srečko Taciga, Boštjan Žunkovič in Joži Žunkovič. Srebrna priznanja: Ivan Golob, Jože Plavčak (dve), Joži Žunkovič, Milan Galun in Srečko Taciga. Bronasti priznanji sta prejela Vinko Jerič in Damjan Purg. Pri vinih so bila podeljena 3 zlata priznanja, in sicer za sauvignon in traminec Vinogradništvu Plajnšek ter za rumeni muškati Martinu Lorberju. Srebrna priznanja so prejeli: Mirko Sušec za modri pinot, Vinko Jerič za rumeni muškati in za sauvignon, Ivan Golob za laški rizling, za zvrsti pa so srebrna priznanja prejeli Branko Fakin, Jožef Topolovec, Ivan Golob, Milan Galun, Srečko Mihelak, Silvo Kamenšek in Rudolf Jernejšek.



Bronasti priznanji sta prejela Ciril Korže za zvrst in Srečko Mihelak za modro frankinjo. V okviru razpisanega natečaja etnografske sekcije KPD Stoperce so bila na kmečkem prazniku podeljena tudi priznanja domačijam in posameznikom za ohranjanje dediščine podeželja, letos za ohranjanje starih šivalnih strojev. Nekaj primerkov je bilo mogoče videti tudi na razstavnem prostoru, ostale pa na fotografijah. Potekalo je tudi zbiranje stav o višini droga, pozno zvečer pa še nepogrešljiva vleka štrika, kjer sta se najprej pomerili dve ženski ekipi; zmagala je Leina ekipa. Zatem so se v res napetem in borbenem vzdušju pomerile štiri moške ekipe. Zmago je slavila ekipa »Primarij Krot«, drugo mesto je zasedla ekipa »Stoperčani«, tretje »Stoperški športniki« in četrto »Športniki po duši«.

Za gostinsko ponudbo je poskrbela Gostilna Dolinca iz Majšperka. Pestra in času zelo primerna je bila tudi ponudba na stojnicah. Z izvrstno glasbeno predstavitevijo nas je navdušil mlad ansambel »Norost«, za večerno veselo razpoloženje pa poskrbel ansambel »Zadetek«. Naj pojasnimo še, da sta bila letos zaradi bolezni žal odsotna predsednik g. Alojz Galun in blagajnik g. Feliks Taciga. Obema želimo čimprejšnje in predvsem dobro okrevanje. Da je prireditev potekala brez večjih zapletov, sta poskrbela Drago Kodrič (elektrika) in

Peter Kitak (ozvočenje, fotografiranje). Najlepša hvala tudi vsem, ki ste sodelovali v komisijah. Zadnja sobota v mesecu maju je za Stoperce, Stoperčane in vse, ki radi pridete k nam, res poseben dan. V prvi vrsti je namenjen druženju, pa tudi ozaveščanju, da je kmetovanje v našem kraju pomembna dejavnost, ki jo želimo trajno ohranjati in razvijati s polno odgovornostjo do ljudi in narave. Vabljeni tudi naslednje leto.

Marjanca Kamenšek

Turnir v namiznem tenisu

Športno društvo Stoperce je v soboto, 14. 4. 2018, organiziralo tradicionalni turnir v namiznem tenisu, ki je potekal v domu krajanov v Stopercih. Turnirja se je udeležilo lepo število navdušenih ljubiteljev namiznega tenisa, ki so imeli priložnost videti odlično borbo za prvaka in prvakinjo Stoperc. Tekmovanje je potekalo v dveh kategorijah, in sicer v moški članski in ženski članski kategoriji. Najboljši v moški kategoriji so bili: 1. Janko Korže, 2. Branko Kidrič, 3. Dejan Lorber, 4. Peter Lampret. Najboljše v ženski kon-

kurenci pa so bile: 1. Polonca Lampret, 2. Sandra Potočnik, 3. Janja Lorber, 4. Anja Žerak. Najboljši štirje so si prislužili tudi praktične nagrade. Zahvaliti se želim vodstvu Športnega društva Stoperce, ki je poskrbelo za organizacijo in za žejna usta, velika zahvala pa gre tudi odlični kuharski ekipi, ki je poskrbela za to, da udeleženci in navijači niso bili lačni, saj je bila kulinarčna ponudba odlična.

Žiga Sledič



Zahvala

Zahvaliti se želimo vsem sosedom, sorodnikom in znancem, ki so nam nudili kakršnokoli pomoč ob naravni nesreči, ki se je zgodila na začetku meseca marca na Gnadnem vrhu. Predvsem pa gre velika zahvala gasilcem PGD Stoperce, ki so nam priskočili na pomoč in nam s skupnimi močmi rešili streho nad glavo. Hvala vsem še enkrat.

Družina Sledič

IZ ŠOLSKIH KLOPI

Pozdrav pomladi

Ponovno smo vas pozdravili na prireditvi Pozdrav pomladi, ki je bila 28. 3. 2018 in na kateri so sodelovali otroci iz vrtca, podružničnih šol Ptujška Gora in Stoperce, učenci od 1. do 5. razreda, OPZ in gledališka skupina naše šole, Miklavžev zborček, učenci glasbene in baletne šole Art Nova ter plesna skupina Moreno.

Čas neprestano teče in nič ne reče, kot pravi pregovor. To

velja tako v resničnem življenju kot v pravljicah. In začeli smo kar s pravljico. Minilo je namreč že šest desetletij, odkar med nami kraljuje vsem zelo dobro poznana, skromna in tiha pravljica junakinja Muca Copatarica. Nič ni videti osivela, še vedno živi sredi gozda, v beli hišici z rdečo streho, z okni, polnimi rož, in napisom na vratih. Najbolj nerednim, malim in tudi velikim, še vedno odnaša copate. Kajti še vedno so



generacije, ki svoje copate puščajo ležati po vsej hiši. In so generacije, ki svoje copate pridno pospravljajo pod posteljo. Otroci so boski iskali Mucin dom in pot jih je vodila skozi mnoge dežele. V deželi prvošolcev so učenci prvega razreda iskali copatek v pesmici in ga našli pod posteljo deklice Lenke. V deželi plesa so se predstavile plesalke hip hopa iz plesne skupine Moreno, baletke naše baletne šole Art nova ter najmlajši plesalci iz vrtca, ki so nežno pričarali pomladno vzdušje. V deželi drugošolcev so otroci razmišljali o pomladi, mamah in očetih ter zaključili, da je življenje lepo. Tretješolci so v svoji deželi zaplesali s trakovi in razmišljali o učenju. V deželi četrtošolcev in petošolcev so v pesmi in plesu razmišljali o očetih po starem in na sodoben način. V deželi glasbe in petja smo slišali pesmi o prihajajoči pomladi, o mamah in uživali ob zvokih klavirja, kitare, citer in saksofona, izvajalci pa so bili naši učenci glasbene šole Art nova. Ko so bosonogi otroci gledališke skupine na svoji poti končno našli Mucin dom, jih je razveselila z zakrpanimi copatki in jih poučila, da je treba za svoje stvari lepo skrbeti, kar sta prisrčno prikazali

Naja z igro in Lina s petjem ... Muca Copatarica bo tako še naprej skrbela za copatke ter spodbujala in sporočala, kako pomembno je imeti vsakdanji ritem in rituale pospravljanja, ter nam vcepljala redoljubnost – tako otrokom kot odraslim.

V našo deželo pa smo povabili tudi ravnateljico in županjo. Vse mame, babice in tete pa smo v sodelovanju z Občino obdarili s cvetom ter jim povedali, da so zares naše največje bogastvo, ne le v mesecu marcu, ampak celo leto. Vsak dan, vsaka ura, vsaka minuta so nekaj posebnega in to skupno uro druženja smo zaključili s plesnim nastopom Urca. Neki deček in neka deklica sta bila ta dan Pomladni dan in Pomlad – suvereno in prijetno sta vodila prireditev. To sta bila tretješolca Laura in Nejc. Ob koncu se zahvaljujem vsem nastopajočim in njihovim mentorjem, ki so sodelovali na letošnji prireditvi, pa tudi vsem sodelavcem in sodelavkam, ki so prireditve pomagali pripraviti in izvesti. Adijo do naslednje pomladi!

Vodja prireditve učiteljica Jelka Rakovec

Razstava Zoje Fišer

Zoja Fišer obiskuje 9. razred OŠ Majšperk. Letošnje leto nam je galerijo v šolski avli okrasila s svojimi umetniškimi deli. Odprtje razstave je potekalo v sredo, 28. marca 2018. Zoji je bila umetniška žilica položena že v zibelko, saj je njen oče priznan akademski slikar. Riše že, odkar je bila sposobna v roki držati svinčnik ali katero drugo pisalo. Z ustvarjanjem likovnih del si zapolni svoj prosti čas, izraža svoja čustva

ter se ob tem tudi zabava. Likovna dela, ki so razstavljena v šolski galeriji, so nastala z uporabo različnih tehnik, kot so akrilne barve, akvarel (vodenke), svinčnik ter flomastri. Risbe, kot so arhitekture predmeta, pokrajine, portreti, so bile nujne zaradi sprejemnih izpitov na Ortweinschule Graz, ki jih je uspešno opravila, ostale pa so nastale po njeni lastni želji.

Hanna Kolarič, 9. a



Prva pomoč v šoli

VOŠ Majšperk poteka interesna dejavnost Prva pomoč. Namenjena je učencem od 6. do 9. razreda. Učenci spoznajo pomen prve pomoči, kako lahko pomagajo in kaj morajo v določeni situaciji storiti. Pripravimo različne situacije, v katerih simuliramo različne poškodbe. Učenci morajo ugotoviti, za kakšno poškodbo gre in kako jo oskrbimo. Tako se pripravljajo na življenje in pa seveda tudi na tekmovanje, ki je vsako leto v mesecu aprilu.

Učenci so se letos najprej pomerili na lokalnem tekmovanju na Ptuj. Na to tekmovanje smo šli z dvema ekipama OŠ Majšperk. Ekipa 1 OŠ Majšperk je dosegla prvo mesto in se uvrstila na regijsko tekmovanje. Ekipa 2 je bila tretja. Na regijskem tekmovanju se je najprej preverjalo znanje iz prve pomoči in znanje o Rdečem križu, nato pa je sledil praktični del. V praktičnem delu so pripravili različne situacije

s poškodbami, ki so jih morali tekmovalci oskrbeti. Z doseženim prvim mestom na regijskem tekmovanju so učenci OŠ Majšperk pridobili možnost za tekmovanje na državnem preverjanju znanja iz prve pomoči. To preverjanje je potekalo na Debelem Rtiču. Udeležile so se ga najboljše ekipe v državi. Preverjanje je potekalo podobno kot regijsko, le da je bilo več poškodovancev in več pripravljenih situacij. Učenci so pokazali svoje spretnosti pri prepoznavanju poškodb, oživiljanju, imobilizaciji poškodbe in nujenju psihične podpore ponesrečencem. Učenci OŠ Majšperk so svoje znanje odlično uporabili na državnem preverjanju. Dosegli so četrto mesto med dvanajstimi tekmovalnimi ekipami. Ekipama OŠ Majšperk čestitam za dosežene rezultate.

Vlasta Leskovar,
mentorica ID Prva pomoč



Varno na kolesu

Vtem šolskem letu so naši četrto- in petošolci, ki se pripravljajo na kolesarski izpit, sodelovali v projektu Varno na kolesu, ki ga je letos že 6. leto organizirala družba Butan plin s podporo Javne agencije RS za varnost v prometu. Glavni cilj tega projekta je večja varnost otrok kolesarjev v vsakdanjem prometu. Med šolskim letom so opravili najrazličnejše naloge, s katerimi so poglobili znanje o pomenu prometne varnosti. Izdelali so različne didaktične pripomočke, fotografirali nevarne točke na svojih šolskih poteh in risali kolesa, ki so opremljena z vso opremo, ki jo nujno potrebujemo, ko gremo na cesto. Kolesarske naloge so v učencih vzbujale



Regijsko srečanje (z leve Leon Leskovar, Eva Debelak, Aneja Kupčič)



Naletna teža fanta, težkega 36 kg, je pri hitrosti 90 km/h kar 8-krat večja

ustvarjalnost, inovativnost in požrtvovalnost.

V torek, 18. 4. 2018, so se učenci udeležili zaključka tega projekta na regijskem srečanju na OŠ Olge Meglič. Deležni so

bili kulturnega programa tamkajšnjih učencev, organizatorji pa so vsem sodelujočim šolam podelili priznanja in nagrade. Po uradnem delu so sledile aktivnosti za učence na različnih prometno obarvanih vsebinah. Učenci so se lahko preizkusili na kolesarskem poligonu, na tehtnicah tehtali naletno težo in

spoznali delo policistov. Celoletni projekt in zaključna prireditev sta v naših učencih spodbudila zanimanje zanj tudi v prihodnje.

Vodja projekta
Petra Dolenc

Plavalni tečaj

Vtednu od 19. do 23. 3. 2018 je potekal plavalni tečaj za učence od 1. do 3. razreda v termalnem parku Term Ptuj. Učenci tretjih razredov so nadaljevali z učenjem plavanja še v tednu od 26. do 30. 3. 2018, saj so imeli 20-urni tečaj. S pomočjo igre je potekalo prilagajanje otrok na vodo. Nato so se učenci po skupinah, glede na predznanje, seznanili s tehnikami plavanja, obrati, skoki v vodo, tehniko potapljanja ter se naužili vodnih radosti na toboganu.

Sandra Pišek, prof. ŠVZ



Tek miru

Tek miru je največji svetovni štafetni tek za mir. S plamenico miru se teče že od leta 1987. V tem času so tekači obiskali 155 držav in pretekli že več kot 600.000 km. Milijoni ljudi so že držali plamenico in se pridružili željam za mir. Tek miru poteka po vseh kontinentih. Je pobuda, ki povezuje ljudi v skupni želji po harmoniji in prijateljstvu. Je odgovor na stremljenje številnih posameznikov, da začnemo sami graditi svetovno harmonijo, najprej v naših srcih, v medsebojnih odnosih, v svojem kraju. Sodelujoči tečejo v skupini, s plamenico, ki gre iz roke v roko, njeno simbolno sporočilo pa iz srca v srce.

Mednarodna ekipa tekačev je plamenico nosila po Sloveniji od 3. 5. do 6. 5. 2018. V Majšperku smo jih sprejeli v petek, 4. 5. 2018, ob 13:30. Ob njihovem prihodu v šolo je iz Urbanove harmonike zadonela polka Na Golici bratov Avsenik, zaplapolala je slovenska zastava in ob bučnem aplavzu učencev smo tekače pospremili v telovadnico. V uvodnem govoru smo jim zaželeli dobrodošlico. Naravni talenti pa so spet

dokazali, da je glasba prava pot do srca.

Tekači so nam nato podali sporočilo: »Če lahko skupaj tečemo v miru in harmoniji, potem lahko tudi živimo skupaj v miru in prijateljstvu! Vsak od nas lahko spremeni svet tako, da je sam živ zgled drugim, da sam naredi simboličen prvi korak! V tem duhu tečemo s plamenico, jo ponesemo nekaj kilometrov, lahko jo le podrimo in podamo naprej. Vsak korak šteje! Mir ne pomeni le odsotnosti vojne. Mir pomeni prisotnost

ljubezni, harmonije, zadovoljstva, veselja in enotnosti. Mir razodeva popolno veličino človeškega življenja!« Za vsakega člana ekipe smo ugotavljali, od kod prihaja: Madžarska, Rusija, Gvatemala, Anglija ... In šlo nam je res dobro! Tekači so nam nato zapeli tudi himno teka z naslovom Run, run, run. Skupaj smo tudi zaplesali in na koncu končno lahko pridržali plamenico. Vse pa smo obeležili s tekom po telovadnici.

Sandra Pišek, prof. ŠVZ



13. otroška varnostna olimpijada

V torek, 8. 5. 2018, smo se vsi četrtošolci iz Stoperc, Ptujске Gore in Majšperka udeležili tekmovanja o preprečevanju najrazličnejših nesreč. Odšli smo ob sedmi uri zjutraj, v šoli pa smo se zbrali že 10 minut prej. Ko je avtobus pripeljal, smo bili vsi zelo veseli. Namenjeni smo bili v Veliko Nedeljo in tam takoj opazili našo konkurenco. Ko smo se poslikali, smo pričeli s tekmovanjem. Imeli smo tudi majice, na katerih je pisalo ime naše šole. Prva igra je bila »človek, ne jezi se«. Tam nam kocka ni bila naklonjena. Dobivali smo samo 1, 2, 3 in eno 6. Kocko je metal Filip, figura pa je bila Sara, a nič hudega. Druga igra je bila sestavljanje logotipa. Pri tej smo zmagali, in to samo zato, ker smo sodelovali. V odmoru smo si pogledali policijske pse, puške, motorje in gasilski tovornjak. Tretja igra se je imenovala »kolesar«. Tam nam tudi ni šlo najbolje. Pri igri »gasilci« pa smo bili zelo dobri. Delali smo z vedrovko. Dosegli smo 348 točk in odlično 9.



mesto. Predlagam, da se tudi naslednji četrti razredi udeležite olimpijade, saj je zelo zabavna.

Matevž Vedlin, 4. a

Ogled razstave

V petek, 5. 5. 2018, smo imeli četrto- in petošolci bolj pester šolski dan kot običajno. Dogovorjeno je bilo, da si bomo na Bregu ogledali slikarsko razstavo, kjer domači slikarji razstavljajo svoje umetnine, ter muzej volne in gobelinov. Pred vhodom nas je pričakal gospod Gregor Samastur. Povabil nas je, naj vstopimo. Najprej smo si ob njegovi razlagi ogledali razstavljene slike, na katerih so bili motivi Ptujске Gore. Ena cerkev, pa toliko različnih prikazov! Slikarji so zares mojstri svojih del! Njihovo delo je umetnost, ob kateri lahko mi uživamo in se bogatimo. Najprej nas je naš znani ptujskogorski slikar popeljal od slike do slike ter nam opisal tehnike in načine slikanja. Nato nas je popeljal še skozi druge muzejske prostore. Tam so bili razstavljeni stari tkalni stroji, različna oblačila in več primerov volne. Pokazal nam je tudi citre in kolovrat, ki se hranijo v tem muzeju. Popeljal nas je do mize za izdelovanje gobelinov in nam natančno predstavil postopek izdelave gobelinov. Navdušeni nad nevsakdanjimi predmeti smo se gospodu Samasturju zahvalili za lepo vodenje po muzeju in se odpravili nazaj proti šoli. Med potjo smo



Foto: Ana Krajnc

se smejali, si pripovedovali šale in tudi debatirali. V šoli smo imeli še eno uro pouka, nato pa smo šli na kosilo. Vesel sem, da je blizu mojega doma tako zanimiv muzej in da ga znajo domačini dobro izkoristiti za razstavo čudovitih slik. Bilo nam je lepo in upamo, da se kaj podobnega še kdaj ponovi.

Blaž Mohorko, 5. b

Popoldne s Piko Nogavičko

»Le kdo ne pozna Pike Nogavičke, nenavadne deklice, ki sama živi v vili Čira čara? Bi jo radi spet videli? Učenci gledališkega kluba OŠ Majšperk jo dobro poznajo. Pa poglejmo Piko Nogavičko v pokrajinsko obarvanem jeziku. Pika! Pika!« Tako je učenka Lucija Galun v petek, 11. 5. 2018, ob 17.00

napovedala gledališko predstavo o deklici, ki seveda ne živi popolnoma sama, saj ji družbo dela gospod Ficko, pogosto pa jo obiščeta tudi sosedova otroka Anica in Tomaž. Pika Nogavička živi po lastnih pravilih in se ravna po svoji pameti, nikogar ne uboga, se ne uklanja resnobnemu svetu odraslih

in ne sprejema njihovih pravil. Pika Nogavička se je s svojimi idejami, z nagnatostjo, iznajdljivostjo odlično znašla v trgovini, v šoli, se izmaknila roparjema in policajema ter doživela zmagoslavni trenutek: vrnitev očeta Evrazija. To je bilo treba proslaviti z zabavo. Pika in mornarji z očetom na čelu so za konec veselo zarajali ob Pikini pesmi.

V gledališkem klubu OŠ Majšperk smo se najprej pogovarjali o dramskem dogajanju, besedilu (o vsebini, vlogi oseb ...), gibanju na odru, mimiki, glasbi, improvizaciji ... Nato smo se decembra lani lotili scenarija Pike Nogavičke in razdelili vloge. Vsak teden smo pridno

vadili, pripravljali rekvizite, sceno in kostume ter nestrpnostno odštevali dneve do premierne uprizoritve na odru v KPC Majšperk.

Igrali so: Ajda Bezjak (Pika Nogavička), Gašper Križanec (Tomaž), Nika Bezjak (Anica), Nika Planinc (gospa Žirovnikova), Lea Zebec (mimoidoči kupec), Aneja Šteinberger (poslovodja), Nely Korže (prodajalka), Nika Primužič (blagajničarka), Neli Javernik Visočnik (učiteljica), Lucija Galun (Janez, šepetalka), Sara Lampret (razbojnik Damjan), Nika Aubel (razbojnik Cene), Klara Križanec (policaj 1), Lara Križanec (policaj 2), Urban Hajšek (oče Evrazij). Mladi



Pika Nogavičko je odlično odigrala Ajda Bezjak (foto: Lidija Bezjak)



Pika išče »spunk« v trgovini (foto: Lidija Bezjak)

igralci so odigrali nadvse prepričljivo in tako dokazali, da obvladajo gledališko igro na odru. Na koncu so se razveselili bučnega aplavza občinstva. Tako mladi igralski talenti kot mentorica Nataša Jus se iskreno zahvaljujemo vsem gledalcem, ki ste z navdušenjem sprejeli našo igro. Hvala tudi Simonu Dolencu in Darku Zupancu za osvetlitev in glasbeno spremljavo ter Občini Majšperk za prostor. Morda se Pikine dogodivščine še vrnejo.

Nataša Jus

Mednarodni projektni teden

Učenci 9. razreda smo se na pobudo učiteljice angleščine Damjane Brglez odločili za sodelovanje v mednarodnem projektu o onesnaževanju narave *End Plastic Pollution*. Pri pouku angleščine smo se učili, kako je plastika škodljiva za naravo, in o tem izobraževali tudi druge razrede. V učilnici smo se trudili uporabljati čim manj plastike in kasneje smo si tudi ogledali, kje končajo smeti, kot so plastika, steklo in drugi odpadki, ter kaj se zgodi z njimi, ko jih odvržemo. Sprehodili smo se po poteh Majšperka in si ogledovali naravo, ki je na nekaterih območjih tudi onesnažena. Plastika in drugi nerazgradljivi odpadki, ki so odvrženi v naravo, onesnažujejo pitno vodo in življenjske prostore živali. Veliko živali je ogroženih zaradi prevelike količine odvrženih odpadkov. Devetošolci smo bili zelo veseli, da so v projektnem tednu



Foto: Andraž Trantura

sodelovali tudi učenci iz drugih razredov in učenci iz podružnične šole Ptujška Gora. Ves teden smo se hkrati pripravljali na zaključno prireditev in raziskovali, kaj se dogaja s pla-

stiko. Veliko časa smo posvetili tudi urejanju spletne strani <https://sites.google.com/a/os-majspark.si/english-classroom>, kjer smo objavljali fotografije naših učnih ur. Učiteljica Damjana je vse spodbujala k manjši uporabi plastike, zato smo zadnji dan naročili pico v papirnati škatli in se s tem izognili uporabi plastike. Vsi smo se zelo veselili prireditve ob koncu projektnega tedna, a je zaradi zdravstvenih razlogov ga. Teja Fidler Makoter tik pred prireditvijo odpovedala svoj nastop. Učenci smo bili zelo v skrbeh, a smo se povezali in se odločili,

da prireditve ne bomo odpovedali. Skupaj smo se dogovorili, kako bomo izpeljali prireditev, in vsak je prispeval en del. Predstavili smo svoje delo čez teden, to, kar smo se naučili o odpadkih, ter izdana književna dela predavateljice. Ne glede na to, da predavateljice ni bilo, smo se učenci izkazali in izpeljali zaključni del po svojih najboljših močeh ter si tako naredili naš projektni teden res nepozaben in zanimiv.

Maša Majcen

Mentorica: Damjana Brglez, prof. angl.

Raziskovalno delo naših osmošolk

»Današnja mladina se ne druži več, igrišča so prazna, vsi samo brskajo po svojih pametnih telefonih ...« To je samo nekaj stereotipov, s katerimi mi, malo starejši, tako radi označujemo najstnike. Ali imajo družbena omrežja res tako pomembno vlogo v življenju naših učencev, so raziskale učenke Špela Gajšt, Nika Korez in Eva Klarič, ki so v letošnjem šolskem letu v okviru dela z nadarjenimi učenci izdelale raziskovalno nalogo z naslovom *Vpliv družbenih omrežij na učence višjih razredov Osnovne šole Majšperk*. Učenke so se raziskovalnega dela lotile zelo odgovorno. Najprej so proučile obstoječo literaturo in problematiko opisale v teoretičnem delu. Pri empiričnem delu raziskovalne naloge so sestavile anketni vprašalnik, s katerim so želele ugotoviti, koliko časa učenci namenijo družbenim omrežjem, katera so najbolj priljubljena omrežja, ali se učenci zavedajo spletnih nevarnosti in ali družbena omrežja res izpodrivajo prave, »resnične« medsebojne odnose. Anketni vprašalnik so reševali učenci od šestega do devetega razreda. Po analizi anketnega vprašalnika so dobile spodbudne rezultate. Večina naših učencev se namreč zaveda spletnih nevarnosti, družbenim omrežjem namenijo manj kot dve uri dnevno in še vedno dajejo prednost druženju s prijatelji. Samo upamo lahko, da so bili pri svojih odgovorih iskreni.



Učenke so raziskovalno nalogo predstavile na 26. regijskem srečanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prekije, in sicer v petek, 23. marca 2018, na Ptuj. Naloga je bila na predmetnem področju sociologija najboljša, zato so učenke prejele zlato priznanje in se uvrstile v 1. krog državnega srečanja. Za njihov uspeh, predvsem pa za voljo do raziskovalnega dela jim lahko iz srca čestitamo!

Mentorica

Janja Kitak

Uspeh na natečaju Možgani 2049

»Menimo, da bomo izumili napravo, s katero bomo videli prihodnost. Vse to so sposobni narediti naši možgani. Živeli bomo od elektronike in elektronskih naprav. Že danes si življenje brez njih težko predstavljamo, vendar bo v prihodnosti ta potreba še enkrat večja. Morda bomo prepoznali, kaj nam živali želijo povedati. Mogoče bodo ljudje že sami odkrili njihovo govorico. To so morda sposobni naši možgani narediti čez mnogo let. S tem bomo preoblikovali naše možgane, saj življenje ne bo več enako. Možgani bodo izgledali drugače.«

I. Grobelšek, K. Bezjak, Š. Hohnec

»Možgani, kot že vemo, so sestavljeni iz različnih skorij, ki so nastale v preteklem razvoju, zato je zagotovo velika verjetnost, da se bo v (sicer daljni) prihodnosti razvila čisto nova skorja, ki bo omogočala nove in nove zmožnosti, ki nam bodo najverjetneje v naši skupni negotovi prihodnosti koristile, morda pa tudi škodovala. Lahko si le predstavljamo, kakšne sposobnosti bi pridobili s tem. Če nam je zadnja posodobitev možganov prinesla sposobnost planiranja, presojanja, logičnega razmišljanja ter še veliko drugih, bi nam lahko naslednja, ki se lahko zgodi že v naslednjem milijonu let, prinesla še mnogo več. Morda bi pridobili zmožnosti branja in pošiljanja misli,

komunikacije z drugimi bitji ter naprednejše in spretnejše razmišljanje. Lahko bi zamenjevali čutila, na primer, da bi barve okušali ali obratno, ali pa razvili nova čutila.«

Š. Gajšt

V okviru Tedna možganov, ki ga organizira SINAPSA (slovensko društvo za nevroznanost), je letos potekal že 8. natečaj z naslovom Možgani 2049. Letošnja »futuristična« tema, kaj nam bo prinesla prihodnost glede razvoja možganov, je spodbudila k razmišljanju tudi naše učenke. Mentorica Nataša Jus je izvirne izdelke šestih ustvarjalk poslala v Ljubljano in se skupaj z njimi zelo razveselila, ko je izvedela, da je komisija izbrala kar tri izdelke ter jih nagradila.

Nagrajene so bile:

- 1. nagrada: Larisa Bezjak, 8. razred
- 1. nagrada: Iva Grobelšek, 6. b, Klara Bezjak, 6. b, Špela Hohnec, 6. a



- 2. nagrada: Špela Gajšt, 8. razred

Vsem sodelujočim na natečaju iskrene čestitke in čim več kreativnih idej tudi v prihodnje!

Nataša Jus

Spoznavajmo države Evropske unije 14. obletnica vstopa Slovenije v Evropsko unijo

V soboto, 12. maja, je na dvorišču minoritskega samostana na Ptuj potekala tradicionalna prireditev Spoznavajmo države Evropske unije. Na njej učenci osnovnih šol Spodnjega Podravja, dijaki ptujskih srednjih šol in otroci iz Vrtca Ptuj predstavljajo posamezne države EU. Letos so učenci z mentorji predstavljali tri prepoznavne športnike iz svoje »posvojene« države.

Učenci 8. razreda naše šole so predstavili češko deskarko in tudi smučarko Ester Ledecko, atleta Emila in Dano Zatopek ter gimnastičarko Věro Čáslavsko. Na odru so odigrali zmagovalno superveleslalomsko vožnjo Ester Ledecke na letošnjih zimskih olimpijskih igrah v Pjongčangu ter prisotnim pričarali komentatorjevo presenečenje in navdušenje nad nepričakovano odlično vožnjo deskarke, ki si je izposodila smuči ter si prismočala zlato kolajno. Učenci z mentoricama smo stojnico opremili s slikami in plakati o športnikih ter številnimi navijaškimi šali, ki jih je priskrbel vzgojiteljica iz Vrtca Majšperk Simona Roberova, po rodu Čehinja. Poskrbeli smo tudi za sladek prigrizek za obiskovalce, ki smo ga pripravili sami, ter izpolnjevanke, ki so jih obiskovalci lahko reševali na stojnici. Letošnja novost so bile majice v barvah češke zastave z odtisnjenim simbolom Češke ter logotipom šole, ki smo jih dali izdelati za to priložnost.

Prireditev se je zaključila z dvigom evropske zastave v »Evroparku« (pri mestnem parku na Ptuj). Slovesni dvig zasta-



ve sta opravila župan MO Ptuj Miran Senčar ter poslanka Evropskega parlamenta Romana Tomc, ki je bila letošnja gostja na prireditvi. Na tem mestu se iskreno zahvaljujemo

Občini Majšperk za finančno podporo pri letošnjem projektu. Učenci in mentorici že načrtujemo dejavnosti za naslednje šolsko leto, ki jih bomo 11. maja 2019 znova predstavili na stojnici v minoritskem samostanu na Ptuj.

Mentorici Janja Kitak in Mirjam Petrović

Šolski uspehi na matematičnih tekmovanjih

Računalniško tekmovanje Bober

Z računalniškim tekmovanjem spodbujamo mlade, da razvijajo računalniško mišljenje. Šolsko računalniško tekmovanje Bober je potekalo 15. 11. 2017. Na njem je sodelovalo 83 učencev od 2. do 9. razreda. Dosegli so 26 bronastih priznanj.



Logika

Logika razvija usmerjeno udejstvovanje učencev. Daje jim prav poseben način razmišljanja, ki jim pride prav na različnih življenjskih področjih. 28. 9. 2017 smo imeli šolsko tekmovanje iz logike. Na njem je sodelovalo 82 učencev od 3.



do 9. razreda. Dosegli so 37 bronastih priznanj. Na državno tekmovanje so se uvrstili 3 učenci: Barbara Kropec, 7. a, Rok Fakin, 8. a, in Klara Kropec, 9. b. 21. 10. 2017 je na OŠ Olge Meglič Ptuj potekalo državno tekmovanje iz logike. Našo šolo so zastopali trije učenci: Rok Fakin, Barbara Kropec in Klara Kropec (na fotografiji). Barbara Kropec je prejela srebrno priznanje.

Hitro računanje

Tekmovanje iz hitrega in zanesljivega računanja poteka preko računalnika v treh krogih – od oktobra do januarja. Najboljši učenci so povabljeni na finalno državno tekmovanje, ki je bilo letos v Litiji. Finala sta se udeležila Martin Kropec, učenec 5. Razreda, in Barbara Kropec, učenka 7. razreda. Oba sta nas razveselila z izvrstnima rezultatoma, Barbara je osvojila 3. mesto v skupini učencev 6. in 7. razredov.



Matematika

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 159 učencev od 1. do 9. razreda. Osvojili so 40 bronastih priznanj. Najboljši tekmovalci od 5. razreda naprej so se uvrstili na državno tekmovanje. Na državnem tekmovanju so sodelovali naslednji učenci: Žana Vuk (5. r.), Anej Bezjak (6. r.), Barbara Kropec in Jure Ferlež (7. r.), Špela Gajšt (8. r.) in Julija Ferlež (9. r.). Državno tekmovanje je potekalo v Ormožu. Žana Vuk, Anej Bezjak, Jure Ferlež in Špela Gajšt so osvojili srebrna Vegova priznanja, Barbara Kropec pa zlato Vegovo priznanje.

Razvedrilna matematika

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 37 učencev od 4. do 9. razreda. Osvojili so 14 bronastih priznanj. Na državno tekmovanje sta se uvrstili Barbara Kropec, učenka 7. razreda, in Julija Ferlež, učenka 9. razreda (na fotografiji). Državno tekmovanje je potekalo v Ljutomeru. Julija Ferlež je osvojila srebrno priznanje, Barbara Kropec pa zlato priznanje. Barbara je bila državna prvakinja s 100-odstotnim rezultatom.



Vsem učencem, ki so tekmovali na šolskih in državnih tekmovanjih, čestitamo za njihov uspeh in želimo, da svoje znanje matematike nadgrajujejo in znova poskusijo naslednje šolsko leto. Posebne čestitke pa veljajo učencem, ki so na tekmovanjih dosegli priznanja in ponesli ime šole Majšperk v naše širše okolje.

Posebej čestitamo učenki Barbari Kropec, ki je dosegla naslednje uspehe na tekmovanjih izven šole:

- državno tekmovanje iz Vesele šole – srebrno priznanje,
- državno tekmovanje iz sladkorne bolezni – srebrno priznanje,
- državno tekmovanje iz logike – srebrno priznanje,
- hitro in zanesljivo računanje – 3. mesto v finalu državnega tekmovanja,
- državno tekmovanje iz matematike – zlato priznanje,
- državno tekmovanje Matemček – zlato priznanje (1. mesto),
- državno tekmovanje Logična pošast – zlato priznanje (1. mesto),
- državno tekmovanje iz razvedrilne matematike – zlato priznanje (1. mesto).

Ob uspehih nam je zaupala: »Že od malih nog se rada ukvar-

jam z matematiko. V vseh letih šolanja sem izpopolnjevala znanje v različnih matematičnih veščinah (zvrsteh), kar se iz leta v leto obrestuje z visokimi uvrstitvami na tekmovanjih. Že v prvem razredu sem se lotila hitrega računanja. Precej prostega časa sem preživela pred računalnikom. To je hitrostno seštevanje in odštevanje do treh petmestnih števil, v višjih razredih pa tudi množenje in deljenje. V tretjem razredu sem bila druga na finalu državnega tekmovanja v Črnomlju, lani sem se udeležila mednarodnega tekmovanja v Kaunasu v



Litvi, predlani pa v Murski Soboti. Rada se pomerim tudi na področju prostorske predstavljivosti. Tekmovanje se imenuje Matemček. Na področju logike pa sta aktualni tekmovanja iz logike in Logična pošast. S področja šolske matematike pa je tekmovanje Kenguru za Vegova priznanja. Razvedrilna matematika posega na področje prostorske predstavljivosti, sudokujev, platonskih in drugih teles, njihovih plaščev in drugih matematičnih zanimivosti. Z veseljem se udeležujem šolskih in državnih tekmovanj. Tekmovalne naloge so poseben izziv, še posebej ko se za tekmovanje pripravljamo dlje časa. Rada se lotevam nenavadnih nalog, še posebej če so dovolj težke.«

Mentorici tekmovanj

Marta Mlakar in Zinka Pintar

Sneguljčica in njeni palčki

Spet so se na odru prikazale »nafrfrane« bele oblekice, spentljice in baletni copatki. Njihovi svilnati laski so jim padali do sredine hrbta, kratka nabrana krilca so pokazala nožice, ki so nosile lahka telesca; ta bodo nekoč, z vadbo in vztrajnostjo, postala »balerine«. Med njimi je bil princ, edini fant, ki je v tej pripovedki igral lovca in tudi princa. Vaje



malih baletnikov potekajo dvakrat tedensko, organizira pa jih glasbena in baletna šola Art nova Majšperk. Organizirali so že veliko predstav, med njimi so bili tudi Pepelka, koncert ob novoletnem in božičnem bazarju, aprila pa so pripravili pravljično Sneguljčica in njeni palčki. Zares ti poskoči srce, ko

zaslišiš glasbeno spremljavo znanih mojstrov, mali baletniki pa ujamejo težak ritem in elegantno odplešejo svojo vlogo, ki jim je bila zaupana. Želimo jim še veliko uspeha!

Mira Trifunac

Foto: Mira Trifunac

VRTEC

Pomladno srečanje s starši

Kot vsako leto smo tudi letos v marcu v vrtcu pripravili pomladno srečanje s starši. Srečanje je tokrat potekalo v telovadnici naše osnovne šole. Veliko število staršev na tem skupnem druženju nas je pozitivno presenetilo in nam vilo poguma za nadaljnje delo.

Prireditve so otvorili otroci, ki obiskujejo plesno-gibalne urice. Ob glasbi so rajali in se poigrali s prvimi plesnimi koraki. Po uvodni plesni točki nas je nagovorila vodja vrtca gospa Barbara Vedlin. Pred nastopom posamezne skupine smo si na platnu lahko ogledali njihov vrtčevski vsakdan. Na fotografijah pa je bilo moč opaziti, kako so otroci iz meseca v mesec napredovali v znanju in po velikosti. Otroci iz skupine Čebelice so nam zaplesali Račke, skupina Polžki pa je korakala ob glasbi Naša četica koraka. Otroci iz skupine Žabice so s plesnimi koraki odšli na delo, z velikim barvnim padalom pa so se nam ob pesmi Vrtiljak predstavili otroci iz skupine Muce. Skupina otrok, ki sliši na ime Pikapolonice, nas je razvajala s pesmijo Jaz sem mala roža. Da pa nismo



uživali le ob plesu in petju, se je skupina Metuljev predstavila z dramatizacijo Mojce Pokrajculje in otrokom približala prve korake v svet gledališča. Otroci iz skupine Ježki so zaplesali Pomladno kolo in nam povedali še nekaj prikupnih povedi o mamicah in atijih. Druženje je potekalo v prijetnem vzdušju in pri obiskovalcih pustilo lepe spomine.

Vodja prireditve Doroteja Drevenšek

Izlet s starši

»Sestrško jezero ali zadrževalnik Medvedce je neokrnjen košček narave sredi intenzivne kmetijske krajine. Na vzhodnem delu zadrževalnika je velika vodna površina, namenjena ribogojstvu. Zahodno stran pa poraščajo močvirni travniki, sestoji rogoza, trstičja in šašja s posameznimi skupinami dreves in grmov, med katerimi so manjše vodne površine. Tukaj živi 10 vrst dvoživk, 49 vrst kačjih pastirjev, več kot 200 vrst ptic ter številne redke močvirne in vodne rastline.« Ta sestavek smo prebrali na spletu in takoj dobili idejo za letošnji zaključni izlet s starši. In res, v nedeljo, 6. 5. 2018, smo se odpeljali do Sestrškega jezera. Tam smo pustili avtomobile in se peš odpravili okoli jezera. Otroci so hodili spredaj, starši pa za njimi. Med potjo smo opazovali jezero, ptice, žuželke in rastlinje. Nekje na pol poti smo si privoščili počitek. Sedli smo na travo in vzeli malico iz nahrbtnikov. Otroci in starši so bili dobro založeni, tako da ni manjkalo dobrot. Po okrepčilu smo nadaljevali pot. Ves čas sta nas spremljala ptičje petje in regljanje žab. Dobra ura je minila in že smo bili zopet pri naših avtomobilih. Tam smo



se poslovili in se odpeljali domov. Imeli smo lep nedeljski izlet v naravi.

Vzgojiteljica Vlasta Leskovar

Cici planinec

V vrtcu celo leto poteka dejavnost Cici planinec, v katero so vključeni otroci starejših skupin. In kaj počnemo pri tej dejavnosti? Pogovarjamo se o naravi, živalih, rastlinah ter hodimo na izlete. Imamo jesenske, zimske, pomladne in poletne izlete. Hodimo v hribe v okolici Majšperka. Na izlet se pripravimo tako, da se primerno obujemo in oblečemo ter s seboj vzamemo nahrbtnike. V nahrbtnikih imamo okrepčilo – pijačo in sladko malenkost. Na koncu šolskega leta pa se podamo na pravi planinski izlet, kjer tudi prespimo.

In tako smo se v petek, 18. 5. 2018, zbrali na avtobusni postaji na Bregu. Starši so otroke odpeljali do planinske kočice na Boču. Tam smo jih čakale vzgojiteljice in jih prevzele. Starši so se vrnili domov, mi pa smo se razporedili v sobe, nato pa šli na sprehod po jasi. Vodil nas je planinski vodnik gospod Miran. Otroke je spodbujal k opazovanju rastlin in živali, povedal jim je, kaj vse planinci počnejo in kako se v gorah obnašamo. Otroci so ga poslušali in odgovarjali na vprašanja. Pripravil jim je tudi uganke, na katere so hitro našli odgovore. Vodnik se je nato poslovil, mi pa smo šli na večerjo. Po večerji smo risali v planinske izkaznice, poslušali pravljico o čarovnici Mici in se pripravili za počitek. Naslednje jutro, po zajtrku, so nas presenetile čarovnice, ki so nas prišle obiskat. Dale so nam napotke, kako z lahkoto osvojimo vrh Boča, kar je bil naš cilj. Prišli so trije planinski vodniki in skupaj smo se odpravili na vrh. Med potjo smo imeli postanke, med kateri-



mi smo nekaj popili in si malo odpočili. Brez večjih težav smo osvojili vrh Boča. Na vrhu smo se povzpeli tudi na stolp, od koder smo imeli lep razgled v dolino. Malo smo se okrepčali, naredili nekaj spominskih posnetkov ter se odpravili nazaj v dolino. Tam smo dobili žig v planinske izkaznice. Vodniki so se poslovili, nas pa je čakalo kosilo. Nato so prišli starši po otroke, ki so povedali, da so se imeli tako lepo, da sploh niso imeli časa pogrešati staršev. Poslovili smo se in malo utrujeni, vendar z lepimi vtisi odšli domov. Zahvalila bi se planinskim vodnikom Miranu, Marjanu in Janezu za vodenje in skrb za varnost naših otrok in odraslih.

Vzgojiteljica Vlasta Leskovar

PODRUŽNIČNA OŠ PTUJSKA GORA

Materinski dan

»Ljubezen? Kdo je to? Kaj je to?« se začudi mala miška.
»Ah, ljubezen je nekaj posebnega ...« zasanjano vzdihne mama miš.

V ponedeljek, 26. 3. 2018, je bila na OŠ Ptujška Gora prireditev ob materinskem dnevu. Učenci šole so ob pripovedovanju, petju, igranju, recitiranju in plesu miškam pomagali najti ljubezen.

Katja Predikaka



Sprejem mladih članov v Rdeči križ



V sredo, 23. maja 2018, so nas na OŠ Ptujška Gora obiskale članice Rdečega križa Ptuj. Učenci 1. in 2. razredov so nam

povedali, kaj naj bi bile naloge Rdečega križa, nato pa so učenci dramskega krožka odigrali igrico Babica Marmelada. Na koncu so članice Rdečega križa sprejele mlade člane – drugošolce – v svoje vrste in jim predstavile delo Rdečega križa. Pri-povedovale so jim, kdaj se ljudje znajdejo v stiskah, in jih popeljale v svet solidarnosti.

Katja Predikaka

Mladi literarni ustvarjalci

Janezek v kačji votlini

Nekoč, predavnimi časi, je živel reven Janezek. Doma niso imeli denarja, da bi kupili nova oblačila. Janezek je rekel svoji mami, da gre v gozd sekati drva za zimo. Nekaj časa je sekal in slišal je, da nekdo kliče na pomoč. Stekel je in videl, da se je v grmovje zataknila kača. Janezek je kačo rešil. Kača se mu je zahvalila in mu rekla: »Pomanjšala te bom, da boš videl moje kraljestvo.« Stopila sta v malo votlino. Ko sta prišla do odprte luknje, mu je kača rekla: »Vzemi toliko denarja, kot ga boš lahko nesel.« Janezek je bil zelo presenečen. Vzel je denar in ga nesel domov. Oče in mama sta bila zelo vesela. Sedaj si je Janezek lahko kupil nova oblačila. Upam, da denarja še niso zapravili.

Zoja Gajšt, 4. c.

Pomlad

Pomlad je lepa,
rože cvetijo in se bleščijo.
Na drevesih začnejo poganjati
listi,
listi, ki so prečudoviti.

Narava je lepa,
trava se z jutranjo roso lesketa.
Ptice, metulji, čebele,
srne in druge živali
se prebudijo in nas razveselijo.

Klara Lešnik, 4. c

Mami in ati

Kdo sta ta, ki skrbita zame
in mi dajeta vse,
ljubezen, hrano in premoženje?

To sta starša,
mami in ati.
Zelo sta prijazna
in skrbita za vse,
kar potrebujem.

Hvala vama,
draga mami in ati.
Rada vaju imam nadvse.

Žana Polajžer, 4.c

Pol deklica, pol žival

Nekoč je živela deklica po imenu Sofia. Sofia je imela veliko skrivnost. Skrivnost je bila, da je podnevi deklica, ponoči pa se spremeni v žival. Nihče ni vedel za to skrivnost. Nekega dne se je Sofia zbudila in opazila, da je izgubila svoj obesek. Ko je zajtrkovala, je razmišljala, kako bi ga našla. Če ga bo kdo našel, se bo lahko spremenil v žival. Takoj je šla na pot. Hodila je čez vode in gore. Naenkrat je prišla do jame, srečala je mačjeuhega zmaja, ki je nosil njen obesek. Prosila ga je, da ji ga vrne. Rekel ji je, naj mu da kaj v zameno. Ponudila mu je potico. Ta potica je bila zadnja na svetu. Bilo je pozno v noč. Vaščani so jo začeli iskati. Videli so jo pri mostu, pri prepadu. Spremenila se je v dinosavra. Niso je videli. Potem so dinosavra (njo) vrgli v prepad. Ko je padala, se je spremenila v deklico. Podali so ji roko in jo potegnili iz prepada. Potem je Sofia varovala mesto. Vsi so bili srečni in varni.

Zoja Travnikar, 4. c

Sprejem v organizacijo Rdečega križa

Enajstega maja smo bile drugošolke sprejete v organizacijo Rdečega križa Stoperce. Rdeči križ je humanitarna organizacija. Zanj je značilno, da nudi pomoč ljudem po vsem svetu, ki so potrebni pomoči. Zbirajo hrano, oblačila, denar, zdravila, darujejo kri, pomagajo starejšim, bolnikom in otrokom. Skoraj v vsakem večjem kraju deluje Krajevna organizacija Rdečega križa, tudi pri nas v Stopercih. S člani lepo sodelujemo. Pripravimo program, s katerim razveselimo starejše krajanke, babice, dedke. KORK Stoperce nam vsako leto pomaga. Tudi letos je bilo tako. Septembra smo dobili zobne ščetke, da pridno umivamo svoje zobke, spomladi pa so nam pomagali pri plačilu plavalnega tečaja.

Za sprejem v mlade člane RK smo učenci pripravili kratek kulturni program, v katerem smo se predstavili s petjem in deklamacijami. Sprejema sta se udeležili predsednica KORK Stoperce Angela Kitak in Vera Kopše, ki sta nas obdarili z majčkami. Obema se zahvaljujemo za obisk in za majčke. Zdravje je naše največje bogastvo, žal pa se tega ljudje velikokrat



premalo zavedajo. Ljudje si moramo med seboj pomagati. Pomagati zato, ker nam je tesno pri srcu, kadar vidimo prijatelja v stiski. Pomagati zato, da bomo lahko na naši zemlji vsi živeli lepo, zdravo in srečno življenje.

Anja, Kaja in Ana, učenke 2. d

Traviščem vračamo življenje

Orhideje ali kukavičevke so očarljive rastline haloških suhih travišč, ki so sorodnice tropskih sobnih orhidej z velikimi in barvitimi cvetovi, ki krasijo naše domove. Verjetno pa so redki, ki vedo, da na stoperskih travnikih na strminah rastejo čisto prave divje rastoče orhideje ali kukavičevke. Z učenci in učiteljicami ter pod vodstvom Monike Podgorelec iz Zavoda RS za varstvo narave smo v lanskem šolskem letu skupaj spoznavali orhideje in ugotovili, da jih je veliko vrst. Spoznali smo tudi, da na stoperskih travnikih raste še veliko drugih zanimivih rastlin, zato smo se odločili, da bomo v tem šolskem letu bolj podrobno spoznali travnik.

V projektu Traviščem vračamo življenje smo z učenci na terenu in s pomočjo delavnic spoznavali pomen suhih travišč za mnoge travniške rastline in živali. Pri delu nam je tako kot lani pomagala in nas vodila zunanja sodelavka Monika Podgorelec iz Zavoda RS za varstvo narave. Travniki so ekosistemi, v katerem med rastlinskimi vrstami prevladujejo trave in zelišča. Zanj je značilna izredno velika vrstna pestrost rastlinskih vrst. Travniki, na katerih se je ohranila sonaravna raba (paša, košnja), imajo največjo ekološko vrednost predvsem zato, ker je to prostor, ki ga je spreminjal človek, a je kljub temu bogat z raznimi rastlinskimi vrstami (npr. orhideje rastejo le na negojenih travnikih).



Naše opazovanje se je začelo meseca marca, ko je skopnel sneg. Takrat je bila trava mala, suha. Videli smo nekaj znanih pomladnih in trobilnih trobentice. Opazovali smo pajke in videli zelo malo kobilice. Drugič smo šli na travnik aprila. Trava je bila višja, zelena. Začele so cveteti prve travniške cvetlice. Na travniku je bilo več živali kot meseca marca. Opazovali smo metulje in poslušali oglašanje različnih ptic. Tretjič smo šli na travnik maja. Med visoko travniško pokončno stoklaso smo videli veliko drugih cvetlic, ki so dajale travniku poseben čar in lepoto. Med njimi smo videli tudi orhideje. Slišali smo oglašanje različnih ptic, oprezali smo za pisanimi metulji, lovili kobilice in druge žuželke ter jih opazovali. Na terenu smo izvajali različne dejavnosti: opazovali,



raziskovali, primerjali, opisovali, risali, poslušali. V šoli smo izdelali plakate, herbarije, pisali pesmi. Pripravili smo tudi razstavo, ki je bila na ogled v petek in soboto, 25. in 26. maja. Zaključek projekta smo imeli v petek, 25. maja. Ponovno smo šli na travnik, vendar tokrat ne sami. Povabili smo starše in druge, ki imajo radi naravo. Zbrali smo se ob 15. uri v naši šoli. Najprej smo imeli predavanje, ki ga je vodila Monika. Predstavila je suha travišča in naše delo, nato je predavala o zdravilnih rastlinah, ki jih najdemo na travniku. Tudi učenci so predstavili vsak svojo rastlino, ki so si jo izbrali. Nato smo odšli na travnik. Da je bil naš pohod bolj zanimiv, sta nam

Monika in njena sodelavka Lenka Stermečki pripravili nekaj zabavnih in poučnih nalog, ki smo jih po poti reševali. Seveda smo naloge vsi uspešno rešili. Vrnili smo se v šolo, kjer smo imeli pogostitev.

Za pogostitev so poskrbeli članice društva gospodinje Stoperce, Barbara Novak iz Zelene doline, Valerija Lampret iz Doline Winettu, Marjanca Kamenšek iz bistroja Bedrač, Zoran Korže iz Litoža. Učenci in učiteljici se jim iskreno zahvaljujemo. Posebna zahvala pa velja Moniki Podgorelec za njeno pomoč in vodenje pri projektu. Hvala tudi Lenki Stermečki, ki nam je skupaj z Moniko polepšala dan. Rastline in tudi travniške živali so tiste, ki kraljujejo na teh brezmejnih področjih zdravja, veselja in miru. Sprehajanje po lepih travnikih je ena najboljših meditacij. Opazovati okolico, prisluhniti ptičkom je preprosto in ne zahteva veliko napora. Lepota je tam, kjer jo opazimo. Gotovo jo bomo videli, če smo jo pripravljeni videti, saj je narava neizčrpna zakladnica obilja.

Milena Širec,
vodja podružnične šole Stoperce

TURIZEM

Kulinarične Haloze Kosilo z novinarji v gostišču Pod Goro

Pet haloških gostincev in ptujska gostilna Ribič se je v sodelovanju z mlado haloško ekipo povezalo v skupen projekt izbrane kulinarike, ki temelji na tradiciji, lokalnih sestavinah in vrhunskih haloških vinih. V torek, 20. marca, so ga na novinarski konferenci in skupnem kosilu s šestimi hodi predstavili številnim predstavnikom medijev.

V Halozah pod sloganom *Haloze, dežela tisočerih gričev* že tretje leto teče proces oblikovanja skupnega haloškega turističnega območja. V drugi polovici prejšnjega leta so v produkciji Ars Poetoviensis in pod okriljem Zavoda za razvoj Haloz posneli dva turistična predstavitvena filma, ki prikazujeta poletni in jesenski čas v tej edinstveni pokrajini, prenovljena je tudi spletna stran www.haloze.net.

V torek, 20. marca, so Friderik Bračič, župan občine Videm, haloški gostinci in člani ekipe, ki si prizadevajo razvijati Haloze kot vrhunsko turistično območje, na novinarski konferenci in kosilu po njem predstavili zamisel nadaljevanja projekta *Haloze, dežela tisočerih gričev* in razvoj blagovne znamke *Kulinarične Haloze*.

»Haloze premorejo vse, kar v tem trenutku potrebujejo, da jih lahko oblikujemo in ponudimo globalnemu turističnemu



trgu kot neponovljivo, geografsko in kulturno zaokroženo pokrajino,« pojasnjuje Slavko P. Dobnik, avtor koncepta haloškega turističnega območja in turističnih predstavitevnih filmov ter vodja projekta *Haloze, dežela tisočerih gričev*. »Naše izhodišče je, da naj ljudje iz Haloz živijo in delajo v Halozah – in prav turizem, ki vključuje zelo širok krog vsebin in dejavnosti, je v doseganju tega cilja odločilen. Sedaj smo v procesu povezovanja turističnih ponudnikov. Zato je odlično, da je iz vrst gostincev prišla pobuda, da se združijo v projektu *Kulinarične Haloze*.«

Med snemanjem haloških turističnih predstavitev filmov je Slavko P. Dobnik zbral ekipo mladih haloških strokovnjakov, ki so pripravljeni še naprej odločilno prispevali k razvoju turističnega območja: Maja Glaser Bedenik, znana haloška kulturnica, je zadolžena za kulturo in kulturno povezovanje Haloz z zunanjim svetom, Robert Železnik je diplomiral iz medijskih komunikacij in prevzema ta del projekta, Klemen Junger, ki končuje študij na prestižni Wine Academy Austria, dela na področju haloških vin in kulinarike, Peter Cafuta v Halozah razvija biodinamično kmetijo in je zadolžen za povezovanje kmetij v skupno blagovno znamko, Jani Vuk, lastnik priznanega gostišča Špajza, je vodja haloških gostincev.

»Gostišča so ključna v vseh okoljih, ki stremijo k razvoju lastnih turističnih območij in k ponudbeni odličnosti. So vozlišča ponudbe hrane, vina, lokalnih surovin, nastanitev, informacij. Gostišča so pomembni nosilci kulture in tradicij. V njih se srečujemo in družimo. Vse to imamo pred očmi, ko skupaj z ekipo projekta *Haloze, dežela tisočerih gričev*, s kmetijami in vinarji iz Haloz gradimo haloško gostinsko ponudbo,« dodaja Jani Vuk. »S *Kulinaričnimi Halozami* želimo kulinariko, ki temelji na tradiciji, hkrati pa je sodobna in svetovljanska, postaviti na najvišjo raven. Zaveza nas gostincev je, da vanjo vključimo čim več zdravih, ekološko in sonaravno pridelanih sestavin haloških kmetij. Hode bodo spremljala izključno vrhunska haloška vina. Pristno haloško torej tudi na krožniku in v kozarcu. Prizadevali si bomo tudi, da bo hrano streglo osebje v haloški oblačilni podobi, kot to prikazujemo na kosilu z novinarji. Hkrati bomo v gostiščih uredili vinoteke, v katerih bodo gostom na razpolago vrhunska haloška vina.«

V projekt *Kulinarične Haloze* so v tem trenutku vstopili gostišče Majolka, gostilna Svenšek, gostišče Špajza, turistična kmetija Pungračič, gostišče Pod Goro in ptujska gostilna Ribič. Na torkovem kosilu so ob hrani pokusili naslednja vina: laški rizling 2014 (Vina Gorjup), sivi pinot (Šmigoc), sauvignon 2017 (Kobal), šipon 2015 (Gross Gorca), modro frankinjo 2015 suho (Ptujska klet), sestavine pa so prišle s kmetije Ajda in kmetije Bedrač. Svoj prvi haloški šesthodni meni z vrhunskimi haloškimi vini in sestavinami so sredi februarja postregli partnerjem v oblikovanju destinacije, županom in drugim predstavnikom sedmih haloških občin in občine Rogatec, ki so podprle snemanje haloških predstavitev filmov. Šesthodni haloški meni je v vseh zgoraj naštetih gostiščih že v tem trenutku na razpolago po naročilu.

»Tudi danes se je v polni luči pokazalo, kako lahko v prihodnosti s ponosom predstavljamo območje Haloz v kulinariki, enologiji in tradiciji,« je po skupnem kosilu z novinarji povedal Friderik Bračič, župan občine Videm: »Na lokalni ravni

se moramo nujno povezati in oblikovati podporo nadaljnje prepoznavnosti naših krajev. Oblikovati moramo javni zavod, ki bo skrbel za vse oblike organiziranja in promocije skupnega haloškega turističnega območja. Prepričan sem, da bodo v ta zavod vstopile vse haloške občine. Če že ne vse, pa tiste, ki so že v tem trenutku izrazile polno podporo tej obliki organiziranja. Prizadeval si bom, da se bo ta ustanovil in začel delovati do poletne turistične sezone.« Drago Bulc, predsednik Združenja turističnih novinarjev Slovenije, pa je pridal: »Glede na splošni turistični razcvet Slovenije je pobuda za turistično povezovanje Haloz prišla v pravem trenutku. Navdušen sem, da si turistični zanesenjaki s tega območja prizadevajo združiti turistično ponudbo celotnih Haloz. Pomembno je, da prihajajo iz same pokrajine. Da bi to lahko v praksi uresničili, pa nujno potrebujejo organizacijo, ki bo vse pozitivne interese in prizadevanja tudi operativno povezovala in skupaj, doma in v tujini, spodbujala turistično promocijo. Kulinarična in enološka ponudba *Kulinaričnih Haloz*, ki smo jo lahko pokusili v gostišču Pod Goro, je izvrstna! Ne dvomim, da bodo nad tako ponudbo navdušeni tudi vsi tisti, ki bodo v prihodnje odkrivali in obiskovali Haloze. Sam pa se zavežujem, da na študijsko turo, ki jo pripravljajo gostinci in mlada haloška ekipa projekta *Haloze, dežela tisočerih gričev*, pripeljem svoje priznane kolege turistične novinarje, da pokrajino, njene ljudi, tradicijo in kulinariko polno zaužijejo tudi sami – in ponesejo sloves Haloz v svet.«



Novinarske konference se žal nista mogli udeležiti povabljeni dr. Darinka Fakin, županja občine Majšperk, in dr. Aleksandra Pivec, državna sekretarka na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu. Dr. Darinka Fakin je po spletni pošti na udeležence dogodka naslovila te besede: »Zelo mi je žal, da danes ne morem biti z vami in doživeti te energije, ki jo vaše delo daje vsem nam. Upam, da bomo znali to pozitivno energijo in pripravljenost vas, da skupaj končno naredimo Haloze prepoznavne, izkoristiti v dobro vseh nas, predvsem pa tistih, ki ste spoznali, da so lahko naši kraji velika poslovna priložnost.« Dr. Aleksandra Pivec pa je v svojem

spletnem sporočilu zapisala: »Bila sem gostja prvega večera *Kulinaričnih Haloz*, navdušena nad izbrano kulinariko in entuziazmom tako gostincev kot mlade ekipe, ki stoji za njimi. Haloze so čudovita, a še vedno po krivici neodkrita pokrajina z mnogimi potenciali. Veliko je takšnih, ki se lahko razvijejo in zaživijo brez velikih investicijskih vložkov. Potrebujemo le razvoj dobrih zgodb in doživetij, ki jih lahko postavijo visoko na turistične položaje destinacij, kjer je še moč začutiti pristno, neokrnjeno, zeleno naravo, ob tem pa začutiti njeno pristnost tudi skozi številne avtentične okuse in aktivna doživetja. In prav to so atributi, ki jih promoviramo

v zgodbah slovenskega turizma. Zgodba, ki jo Slavko P. Dobnik s svojimi sodelavci in ekipo gostincev ter domačinov iz haloškega okolja razvija skozi slogan *Haloze, dežela tisočerih gričev*, je odlično zasnovana. Ob ustrezni podpori lokalnih skupnosti in države je mogoče skozi njo Haloze sorazmerno hitro razviti v prepoznavno in cvetoče turistično območje, kar bo nadalje omogočilo tudi večje in hitreje korake v smeri razvoja in prepoznavnosti. V tem procesu sem pripravljena pomagati in jih podpreti tudi sama.«

Slavko P. Dobnik

DVBT – MUX A: spremembe v SD- in HD-signalu

Z 11. junijem 2018 RTV Slovenija na prizemnem oddajnem omrežju MUX A uveljavlja spremembe, ki bodo omogočile, da uporabniki vidijo televizijske programe v višji ločljivosti, regionalni programi RTV Slovenija pa bodo vidni na celotnem področju, ki ga pokriva omrežje DVB-T. Gledalce, ki spremljajo programe TV Slovenija s pomočjo strešne oziroma sobne antene, obveščamo, da z 11. junijem 2018 RTV Slovenija ukinja oddajanje signala nacionalnih programov TV Slovenija v SD-tehniki. Da bodo gledalci lahko še naprej prek sobne ali strešne antene spremljali nacionalne programe TV Slovenija v HD-tehniki, morajo sprejemnike ponastaviti na HD-signal. Gledalci, ki nimajo sprejemnikov za HD-signal, morajo kupiti sodobnejši set top box, ki omogoča sprejem HD-signala, ali kupiti nov televizijski spreje-

mnik. Če tega ne bodo storili, nacionalnih programov TV Slovenija prek sobne ali strešne antene po 11. juniju 2018 ne bodo mogli več spremljati.

S spremembami, ki jih uvaja RTV Slovenija, bodo lahko sedaj gledalci vse tri televizijske programe, to so TV SLO 1, TV SLO 2 in TV SLO 3, spremljali v HD-ločljivosti, regionalna programa TV Koper/Capodistria in TV Maribor pa bosta v SD-ločljivosti po 11. juniju vidna na celotnem področju Slovenije. Več informacij in odgovori na najbolj pogosta vprašanja se nahajajo na spletni strani RTV Slovenija: <http://www.rtvlo.si/dvb-t/> ali na številki 01 475 2781 nadzornega centra Oddajnikov in zvez RTV Slovenija.

Oddajniki in zveze RTV Slovenija

PROMETNA VARNOST

Česa se morajo motoristi na cestah najbolj zavedati

Pomlad je čas za nove cestne raziskovalne priložnosti: ko motoristi svoje motorje odpeljejo iz garaže in ko sta medsebojna vozna kolegialnost in spoštovanje še kako pomembna. Prihajajo meseci, ko se bodo na naše ceste spet vrnili motoristi. Nova motoristična sezona pa tako od voznikov motorjev kot od šoferjev v avtomobilih zahteva posebno previdnost in medsebojno prilagajanje.

So visoke temperature in sončno vreme prebudile v vas željo po prvi letošnji pustolovščini na motorju? Preden se boste odpeljali na prvo cestno raziskovanje z motorjem, opravite celovit pregled svoje opreme, opozarjajo v Policiji in na Agenciji za varnost prometa. Da bi se vaši motoristični podvigi končali z nasmehom in vam ostali v lepem spominu, morate še pred prvo vožnjo poskrbeti za vse varnostne ukrepe.



Foto: Klemen Korenjak

»Motoristi naj vedno nosijo svetla in odsevna oblačila ter imajo prižgane luči. Na začetku sezone, torej spomladi, je

asfaltna površina še hladna in kot taka ne omogoča optimalne oprijemljivosti pnevmatik, vozišča so še polna udarnih jam in peska od zimskega posipa, naše sposobnosti obvladovanja motorja so po nekaj mesecih neaktivnosti upadle, zato vsem motoristom priporočam, da pred daljšo vožnjo osvežite spomin s krajšo kondicijsko vožnjo in se na sezono tudi fizično pripravite. Sam kot dolgoletni motorist vsako sezono poskrbim tudi za pregled motorja in opreme. Pri tem nikoli ne varčujem,« svetuje Igor Velov, direktor Agencije za varnost prometa.

Preverite tehnično brezhibnost motorja

Stanje pnevmatik: Skrbno preverite ustreznost pnevmatik, saj je kakršnakoli poškodba lahko nevarna. Pri vulkanizerju preverite morebitne poškodbe, bodite pozorni tudi na primeren tlak, ki je priporočljiv za vaš motor. Posebno opozorilo: tudi če s svojo pnevmatiko niste naredili veliko kilometrov, obstaja nevarnost, da je prestara in neustrezna.

Zavore: Preverite delovanje zavor še pred vožnjo in se hkrati prepričajte, ali so ročice nastavljene po vaši meri. Preverite tudi raven zavorne tekočine.

Stanje verige: Preverite in podmažite verige na motorju.

Svetlobna oprema: Ne zanesite se samo na signale na armaturni plošči, preverite dejansko delovanje luči.

Poskrbite za ustrezno opremo

Čelada: Izberite čelado, ki se bo dobro prilegala vaši glavi, predvsem v predelu čela in lic.

Rokavice: Pomembno je, da je velikost rokavice v predelu kazalca in sredinca točna. Prevelike rokavice so lahko nevarne in ovirajo motorista pri pomembnih manevrih.

Kombinezon: Če boste izbrali tekstilni kombinezon, je priporočljivo, da izberete model z vgrajenimi ščitniki. Udobnost kombinezona vedno najprej preizkusite na motorju. Priporočamo tudi uporabo odsevnega brezrokavnika.

Ščitnik hrbtenice: Sočasno z nakupom in pomerjanjem velikosti kombinezona je najlažje izbrati tudi ustrezen ščitnik hrbtenice – želvo.

Škornji: Paziti je treba na ustrezno velikost in na to, da škornj ni preveč trd.

Začnite postopoma, preverite svoje zmogljivosti

Šele ko se boste prepričali, da vaša oprema zadostuje standardom varne vožnje, sedite na sedež svojega motorja in se prepustite prvi vožnji. Toda počasi: začnite postopoma in si najprej privoščite kakšen ogrevalni krog. Je že res, da čez zimo niste pozabili voziti, dejstvo pa je, da tudi vožnja z motorjem zahteva posebno vrsto »kondicije« – tako v osredotočenosti na vožnjo kot v spretnostnem znanju. Vožnja motornega kolesa zahteva zelo visoko raven koncentracije, vožnja pa predstavlja tudi kar velik fizični napor, predvsem poleti, ko je zelo vroče

in ko se podajamo na daljšo pot. Pazite na naslednje:

Utrujenost: Motoristi utrujenosti zaradi adrenalina pogosto sploh ne občutijo. Zato je pomembno, da si že pred začetkom poti določate daljše postanke za sprostitev in počitek.

Stres: Ne odpravljajte se na pot, če ste utrujeni, pod stresom ali pretirano razburjeni.

Alkohol: Prav tako kot za vse druge kategorije velja tudi za vožnjo motornega kolesa prepoved vožnje pod vplivom alkohola in drugih prepovedanih substanc.

Statistike naj bodo spodbuda za previdnost: za nesreče, v katerih so vpleteni motoristi, so večinoma odgovorni motoristi sami, in sicer v kar 83 odstotkih. V Policiji zadnja leta ugotavljamo, da je glavni vzrok tovrstnih nesreč neprimljena hitrost (43 %), neupoštevanje prednosti ter nepravilna stran in smer vožnje (20 %).



Čeprav so v lanskem letu zabeležili približno 10-odstotni padec prometnih nesreč, v katere je vključen motorist, pa obstaja zelo skrb vzbujajoče dejstvo, da so med povzročitelji prometnih nesreč največkrat tisti z manj izkušnjami. Motoristi, ki imajo vozniško dovoljenje do pet let, so povzročili daleč največ prometnih nesreč: povzročili so jih kar 816 (36 %), beležijo na Agenciji za varnost prometa in Policiji. Velika težava ostaja tudi vožnja pod vplivom alkohola.

A ne samo motoristi, v novi sezoni morajo v promet bolj previdno vstopati tudi vozniki osebnih avtomobilov. Vsak udeleženec v prometu bi se moral na vsakem ovinku bolj pozorno ozirati za drugimi udeleženci, predvsem za tistimi, ki so praviloma v podrejenem položaju in posledično spadajo v rizično skupino: motoristi, kolesarji in pešci. Spomladi in poleti je prav teh udeležencev na cestišču več, zato velja dodatna previdnost, predvsem ob nevarnejših cestnih odsekih in slabših vremenskih razmerah. Uporabljajte ogledala



Foto: Klemen Korenjak

in smerokaze, prepričajte se, da imate prednost, in ne izsiljujte prednosti – motoristi so lahko hitrejši, kakor mislite. Ne tvegajte in dovolite motoristu enakopravnost v prometu.

Obilo motorističnih užitkov ob vožnji vašega jeklenega konjička in čim bolj varen vstop v sezono motociklizma vam želi kolektiv Policijske postaje Podlehnik.

Damjan Bračič,
vodja policijskega okoliša

ČISTO OKOLJE

Problematika puščanja pasjih iztrebkov na javnih površinah

Komaj smo dočakali vremensko otopletev in sprehode po toplem spomladanskem soncu. Topitev snega pa je s seboj prinesla tudi rjave sledi nepobranih pasjih iztrebkov, ki so jih za svojimi hišnimi ljubljenci puščali njihovi lastniki. Ne gre za posamezne kupčke pasjih iztrebkov, ki so skriti v grmovju, ampak so z njimi posejane zelenice, otroška igrišča in sprehajalne steze. Po navadi vsi kritiziramo in se zgražamo nad iztrebki malih živali, vendar je zelo očitno, da veliko število vodnikov psov pasjih iztrebkov ne pobira. Pri vsem tem so najmanj krivi psi, ki žal ne morejo nositi vrečke in sami za seboj pobirati pasjih iztrebkov.

Krištof Križanec je leta 2015 pripravil raziskovalno nalogo v zvezi s pasjimi iztrebki, v kateri je analiziral 48 vzorcev pasjih iztrebkov in ugotovil, da se v 27 vzorcih nahajajo jajčeca zajedavcev, kar predstavlja 56 % skupnega števila vzorcev, od tega je bilo 22,22 % vzorcev okuženih z dvema vrstama parazitskih jajčec (vir: Krištof Križanec, 2015). Iz teh izsledkov je nedvoumno jasno, da se zaradi nepobranega pasjega iztrebka bolnega psa lahko okuži tudi drug pes, da ne govorimo o varni igri otrok na zelenicah v parkih in v peskovnikih otroških igrišč.

Odloki o javnem redu in miru, sprejeti v večini občin v Spodnjem Podravju, so občinskim prekrškovnim organom omogočili pristojnost za nadzor in ukrepanje nad vodniki psov. V odlokih je določeno, da je zaradi varovanja zdravja in čistoče prepovedano puščati iztrebke domačih živali na javnih površinah, zaradi česar mora imeti vodnik psa pri sebi ustrezno vrečko za pobiranje iztrebkov, ki jo mora na zahtevo občinskega redarja ali občinskega inšpektorja tudi pokazati. Neupoštevanje teh določb se kaznuje z globo 100 evrov. Občinski redarji izvajajo naloge kot uniformirane osebe, zaradi njihove prepoznavnosti je težko ugotoviti kršitve puščanja pasjih iztrebkov. Nadzori nad vodniki psov se opravljajo skoraj vsakodnevno, ob re-

dnih obhodih, predvsem v poznih večernih in jutranjih urah. Pri delu je ugotovljeno, da imajo vodniki psov pri sebi vrečko, vendar pa je vprašanje, ali bo pasji iztrebek pobran, če ne bo v bližini nadzornih organov ali drugih občanov. Zakon o zaščiti živali v tretjem odstavku 11. člena določa, da mora skrbnik psa na javnem kraju zagotoviti fizično varstvo psa tako, da je pes na povodcu. V tretjem odstavku 46a. člena ZZZiv je določeno, da se z globo od 200 do 400 evrov kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s to določbo.

Robert Brkič,
vodja Medobčinskega redarstva
SOU SP

Vir: Krištof Križanec, 2015





ZAPOSlimO

Mlado podjetje z Brega pri Majšperku **W-metalTech d.o.o.**, ki se ukvarja s proizvodnjo aluminijastega stavbnega pohištva, alu-steklenih fasad, pločevinastih prezračevalnih fasad,

vabi k sodelovanju pridne in ambiciozne sodelavce.

Zaželena (ne pa nujna) je izobrazba tehnične smeri, na primer: strojni ključavničar, orodjar, strojni tehnik, mehatronik ali podobno.

Dobrodošli so tudi delavci brez poklica, ki so se pripravljene priučiti tega dela.

Zainteresirane prosimo, da pošljejo vlogo na naslov podjetja: Breg 8, 2322 Majšperk. Kontaktna oseba je g. Darko Petrovič.



Z nami ustvarite svojo **arhelabora-HIŠO** !
Pripravljen imamo nov katalog sodobnih tipskih hiš,
ki je dostopen na naši spletni strani www.arhelabora.si

Za vas smo dosegljivi na telefonu: 031 239 724
ter e-pošti: arhelabora@gmail.com
- Nataša Hohnec, arhitektka
- Eva Vidovič, interier

Lokalno podjetje za arhitekturo in notranjo opremo.

Nudimo vam arhitekturne storitve, kot so:

- novogradnje individualnih in tipskih hiš,
- legalizacije,
- prenove in dozidave,
- notranja oprema,
- garaže, nadstreški, lope,
- izris nove fasade.

Spremljajte nas na www.arhelabora.si, ter na FB: www.facebook.com/arhelabora/



Mrliška vežica na Ptujski Gori

Občina Majšperk išče skrbnika mrliške vežice na Ptujski Gori, s katerim bi sklenila pogodbo o nadzoru navedenega objekta in pokopališča. Zainteresirani dobijo vse informacije na Občini Majšperk, Majšperk 39, 2322 Majšperk, oziroma na tel. številki 02 795 08 30.

Priznanja ob občinskem prazniku

Obveščamo vas, da je na spletni strani Občine Majšperk www.majšperk.si v rubriki *Razpisi* objavljen Razpis za podelitev občinskih priznanj za leto 2018. Rok za oddajo predloga v zapečateni pisemski ovojnici je petek, 10. avgust 2018, do 12. ure na naslov Občina Majšperk, Majšperk 39, 2322 Majšperk.

SLS

Slovenska ljudska stranka

Vsem občankam in občanom iskreno čestitamo ob dnevu državnosti Republike Slovenije!

Občinski odbor SLS Majšperk



OO DeSUS Majšperk
želi veselo praznovanje dneva državnosti
vsem občanom in občankam občine Majšperk.

Predsednik OO DeSUS
Lampret Ludvik

SMC

stranka
modernega
centra

Spoštovane občanke in občani občine Majšperk,

25. junij, dan državnosti, naj bo dan veselja in ponosa, pa tudi razmisleka o tem, kaj nam pomeni naša domovina. Iskrene čestitke ob prazniku!

Občinski odbor SMC MAJŠPERK
Koordinator: Kristijan Lovrenčič

Občanke in občani Občine Majšperk,

iskrene čestitke ob Dnevu državnosti, želimo vam ponosno praznovanje ob visoko dvignjenih slovenskih zastavah.

OO SDS Majšperk

SDS | zate

SD

Domovina je kot mati,
ena in edina, zato jo ljubimo,
spoštujemo in varujemo
ter ohranimo
prihodnjim generacijam.

**PRAZNUJMO PONOSNO
DAN DRŽAVNOSTI,
ROJSTNI DAN
REPUBLIKE SLOVENIJE!**

Naročnik: SD, Levstikova ul. 15, 1000 Ljubljana



OBVESTILO - ROK ZA ODDAJO ČLANKOV

Vse bralke in bralce obveščamo, da bo naslednja redna številka Majšperčana izšla v dneh pred občinskim praznikom, zato je treba članke oddati najkasneje do srede, **18. 7. 2018**, in sicer na e-naslov **glasilo.majspercan@gmail.com**. Člankom pripnite 2 fotografiji. Veselimo se vašega sodelovanja.

Uredniški odbor

Little Free Library – hišica za knjige

V občini Majšperk smo skupaj s članicami kluba Soroptimist Ptuj pristopili k projektu »Hišica za knjige« (angl. Little Free Library). Takšne knjižnice so postavljene v več kot 70 državah sveta, sedaj jih imamo tudi pri nas. Kot soroptimistka je tudi županja dr. Darinka Fakin začutila idejo kot dobro bralno spodbudo za našo občino, zato je skupaj z občinskim svetom omogočila, da se je ta izjemna zgodba tudi razpletla.

15. 5. 2018 smo se zbrali pri KPC v Majšperku, da bi namenili del svojega časa kulturnemu dogodku, ki kliče po ustvarjalnem bogastvu in umetniški izpovedi. V Cankarjevem letu, ko slavimo 100-letnico njegove smrti, tako odpiramo tudi nov list v zgodovini prijetnih dogodkov v občini. Prisrčno dobrodošlico smo najprej zaželeli ge. Tjaši Mrgole Jukič, soroptimistki, ki je zasnula to izjemno idejo. Spregovorila je o namenu projekta, saj gre za izboljšanje bralne kulture otrok in odraslih, povečanje dostopa do knjig izven šole in knjižnic, spodbujanje socialnega čuta otrok, kreativnosti, prijaznosti do otrok in odraslih, celoletno zagotavljanje dostopnosti do knjig, pomoč pri izobraževanju in socialnem mreženju v našem okolju. **V hiškah si bo mogoče kadarkoli izposoditi knjigo. Ko jo preberemo, jo lahko vrnemo ali pa v hiški pustimo kakšno svojo knjigo, ki jo bo morda potreboval nekdo drug.** Vsaka hiška ima svojo skrbnico, ki bo bdela nad njo in jo skušala polniti z lepimi mislimi, knjige pa – verjamem – bomo prispevali tudi tisti, ki nam bralna kultura veliko pomeni. To smo začutili že ob pripravah na ta projekt, saj so nam stopili naproti tudi učenci OŠ Majšperk z učiteljicami in vzgojiteljicami, seveda ob podpori ravnateljice ge. Evelin Kočevnar. V občini Majšperk bodo te hišice postavljene na štirih mestih. Na Ptujski Gori (pri



Starotrški hiši) bo za hiško z zgodbo iz slikanice Čudežno drevo ilustratorke Marlenke Stupica skrbela Barbara Rodošek. Pri fontani KPC Majšperk bo Pod medvedovim dežnikom ilustratorja Gorazda Vahna z vami Silva Hajšek. V parku na Bregu bo zgodbo iz slikanice Šivilja in škarjice ilustratorke Jelke Reichman širila Vera Planinc. Pri domu krajanov Stoperce bo hiško z Najlepši-

mi pesmimi o živalih ilustratorke Jelke Reichman čuvala Janja Kitak.

Ko smo prečesavale naše misli in želje ob teh idejah, smo bile posebej ponosne na ilustracije, zahvala pa gre tudi g. Polajžarju, ki je hiške izdelal. Skrbnice ali Stuartke, kot jih drugje imenujejo, smo predstavile del zgodbe iz naših hišk, četrtošolci z mentorico go. Petro Dolenc



Učenci OŠ Majšperk so na slovesni predaji hišk za branje zaigrali igrico Pod medvedovim dežnikom

pa so nam popestrili popoldan z igro iz slikanice Svetlane Makarovič Pod medvedovim dežnikom in nas presenetili z glasbenimi vložki flavtistik Anje Sagadin in Klare Kropec. Da bi postali živa veriga sklenjenih dlani, ki bi si podajali dobre zgodbe in lepe misli iz našega pisnega izročila, smo potrebovali še vezni člen, ki nam je vse to sploh omogočil. Naša županja dr. Darinka Fakin je imela častno nalogo, da to verigo sklene z nekaj besedami in preda hiško s knjigami svojemu namenu. Ob napolnjeni hiški s knjigami smo se veselili literarnih in sladkih užitkov.

Skrbnice

**Barbara Rodošek, Silva Hajšek,
Vera Planinc in Janja Kitak**

Po 60 letih ponovno »pred oltar«

V soboto, 19. maja 2018, smo v baziliki Marije Zavetnice s plaščem na Ptujski Gori prisostvovali biserni poroki g. Antona in ge. Olge Strašek s Ptujске Gore. Olga Strašek, roj. Vedlin, in Anton Strašek sta sklenila zakonsko zvezo 30. aprila 1958 v Lešju. 10. maja 2008 sta v Majšperku po 50 letih obnovila svojo zakonsko zvezo in tako postala zlato-poročenca. Minilo je deset let in letos sta praznovala svojih skupnih 60 let. Odločila sta se, da svojo zakonsko obljubo izpred 60 let obnovita, tokrat v svoji matični cerkvi.

Bisernoporočenka ga. Olga se je rodila 11. julija 1936 v Mariboru. Od rojstva je živela na Ptujski Gori, osnovno šolo pa je obiskovala v Lovrencu na Dravskem polju. Po končanem šolanju se je zaposlila v TVI Majšperk, kjer je delala vse do upokojitve. Bila je vestna in prizadevna delavka, aktivno pa je sodelovala tudi v takratnih organih upravljanja. Za svoje prizadevanje je bila tudi odlikovana. Danes še vedno z veseljem prebira knjige, rešuje križanke, pogleda kak dober film, v zimskem času pa se druži s starejšimi občankami na telovadbi. Skupaj z možem skrbi za dom in gospodinjstvo.

Bisernoporočenec g. Anton se je rodil 28. decembra 1934 na Podložah. Po končani osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Majšperku, se je zaposlil na pošti na Ptujski Gori, kasneje pa v TGA Kidričevo, kjer je delal vse do upokojitve. Dolga leta je bil aktiven član PGD Ptujška Gora, za kar je prejel veliko odlikovanj. Rad je ribaril v Dravinji in bližnjem ribniku ter se udeleževal delovnih akcij Ribiške družine Dravinja Majšperk. Bil je tudi aktiven krvodajalec, zato je za svoje humanitarno



delo prejel številna priznanja. Danes ga veseli gledanje televizije ter opazovanje dogajanja na trgu ter prelepe haloške narave. Z ženo se z veseljem odpravi tudi na sprehod.

Na njuni skupni življenjski poti sta si ustvarila dom na Ptujski Gori in ob prvi obletnici poroke povila svojo prvorojenko Majo, po enajstih letih pa še hčer Suzano. Vesela sta, da sta si obe hčeri ustvarili družini v bližini njunega doma in ju tako lahko redno obiskujeta. Njuno življenje sedaj dopolnjujeta tudi vnuka Iztok in Nino ter vnukinji Nataša in Kaja. V veliko veselje pa sta jima dve pravnuKinji Lana in Zala. Njuno skupno življenje so zaznamovala tudi številna potovanja, predvsem pa sta se trudila z ljubeznijo, razumevanjem in medsebojnim spoštovanjem premagati vse ovire na njuni življenjski poti. Še na mnoga zdrava in srečna skupna leta jima želimo.

Nataša Letonja